

HEIJASTE

1/2005 1.3.2005

21. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

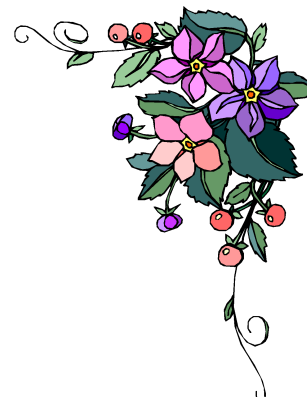

SUOMEN URANTIA-SEURA RY.

(Perustettu 11.2.1989)

HEIJASTE

20 vuotta (1985-2004)

Tapio Talvitie
Pentti Lehtelä
Seppo Kanerva
Antti Roine
Pentti Niiranen

Puheenjohtajan kynästä.....	3
Opetuslasten persoonallisuus, osa 2.....	5
Shermanin kapina, liitteet 1 ja 2.....	12
Tiede ei korvaa uskontoa.....	16
Ja lopussa Jumala loi Urantian – planeettamme.....	20

® Urantia Foundationin rekisteröity merkki. Käyttöön saatu lissenssi.

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Martti Vanninen
 Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
 Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714
martti.vanninen@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
 Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
 Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
 Kallioharjuntie 8
 00930 HELSINKI
 Puh. (09) 323 4147

Seppo Niskanen
 Aurinkoranta 6 B 22
 00990 HELSINKI
 Puh. (09) 694 7989
 040 526 8283
seppo.niskanen@mediakoti.fi

Jouni Nurmi
 Laivalahdenkaari 15 A 17
 00810 HELSINKI
 Puh. (09) 755 5070
jouni.s.nurmi@luukeku.com

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnot *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

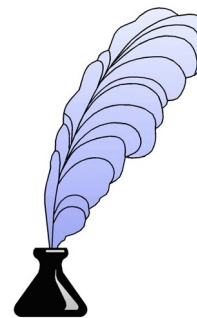
Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 2/2005 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.5.2005 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.org</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU1579A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Maailmassa suurin osa ihmisistä kokee jokapäiväistä puutetta, kärsimystä, tuskaa ja ahdistusta. Uhkina ovat mm. kykymme turvata kehomme fyysiset ja luonnolliset toimintaedellytykset, ympäristössä luonnonvoimilta suojautuminen sekä ihmisen itsensä tuhoisa luonnon ja järjen vastainen käyttäytyminen, eikä sovi myöskään unohtaa kuviteltua puutetta ja kärsimystä. Meille kerrotaan näistä tapahtumista usein lähinnä kolmesta eri näkökulmasta: ihmishenkien määrällisellä menetyksellä, taloudellisilla luvuilla ja jopa vaikutuksilla alueen pörssikursseihin.

Luonnolliset uhkat, kuten nälkä ja sairaudet, ovat ihmiskunnan suurimpia vitsauksia. Ne kyetään voittamaan vain hitaasti sivilisaation edistyessä, sillä oikotietä ei ole. Muutama numeroesimerkki kertoo enemmän: kehitysmaissa menehtyy alle viisivuotiaita lapsia parannettavissa oleviin sairauksiin joka **päivä** (!) noin 30 000, joista 5 500 menehtyy likaisen juomaveden vuoksi ja 3 000 malariaan (johon halpa hyttysverkko makuutilassa olisi ratkaisu), jne. Alle viisivuotiaat ovat vain 10 % väestöstä mutta saavat kärsiäkseen 40 % näistä taakoista. (Lähde: YK/WHO.) Ovatko nämä viattomat lapset tai maailman miljoonat katulapset koskaan median kiinnostuksen kohteena? Tuskin.

Luonnolliset katastrofit ovat vain todella harvojen kuolinsyy, mutta niitä kohtaan tunnetaan erityistä mielenkiintoa, vaikka menehtyneitä olisi vain kourallinen edellä mainituista luvuista. Esilletuontia helpottaa vielä sekin, että syy ei varmasti ole itsessä. Tällaisten sattuessa joku aina kysyy, että miksi Jumala salli senkin tapahtua. Heidän mielestäänkö Luoja teki fyysiset luonnonlait niin epäviisaasti, hätäisesti ja epädemokraattisiksi, että niihin tulisi tehdä jatkuvia poikkeuksia ja parannuksia? *Täydellisyys on luonnossa, mutta luonto ei ole täydellinen* [103:3], aivan kuin ihminenkin on tässä osa luontoa. Mutta eivätkö eri kategorioihin kuuluvat fyysiset ilmiöt ole aina olleet syynä kaikkiin maailmassa tapahtuviin kuolemiin, jotka maallinen keho on kohdannut? Ihmisen on uurastettava aidosti ja pitkään oppiakseen välttämään luonnonkin vaaroja, eikä oppirahoitusta ole selvitty. *Urantia-kirjan* mukaan Gibraltarin salmen murtuminen oli aikanaan suurin luonnonkatastrofi (tulva) ihmishengillä mitattuna, mitä Urantialla on tapahtunut (890:8).

Ihmisten itsensä aiheuttamat monimuotoiset tuhot

ovat valitettavimpia. Jostain kumman syystä ne ovat yhteiskunnassamme vielä suhteellisen hyväksyttäviä, niin ettei hyökkäyssotiakaan ja muuta tahallisuutta aina paheksuta, saati sitten tuomita. Mutta Jumala viisautensa antaa ihmisen harjoittaa omaa tahtoaan ja vastuutaan puuttumatta siihenkään mielivaltaisesti. *Urantia-kirja* kertoo lukuisia syitä, miksi ihmishenki on Jumalallekin pyhä, mutta miksi se ei ole sitä kaikille ihmisille? Esimerkkinä yksi kirjan lainaus: *Yhdelläkään olennolla koko maailmankaikkeudessa ei ole laillista oikeutta riistää keneltäkään toiselta olennolta todellista vapautta, rakastamisen ja rakastetuksi tulemisen oikeutta, Jumalan palvomisen ja lähimmäistensä palvelemisen etuoikeutta.* [615:2]

Kuviteltuakin kärsimystä on paljon, varsinkin niillä, joilla perustarpeet ovat kunnossa. Kyse on vain asioiden suhteellistamisesta. Onko esimerkiksi kuvitellun kunnian, ylpeyden tai voiton maksimoinnin menettäminen sellainen kärsimys, joka peittää alleen elämän realiteetit? Ihmisen mieli on hyvin suhteellinen; vain rukous, palvonta ja kokemuksen tuoma viisaus voivat tuoda siihen perspektiiviä.

Ne ihmiset, joita katastrofit ovat koskettaneet suoraan tai välillisesti, ovat varmaan hiljentyneet tapahtumien edessä jo lukemattomia kertoja. Se, että hiljentymisestä järjestetään kansalaistapahtumia, voi joistakin tuntua vaikuttavalta, mutta paljon merkityksellisempää olisi havahtua ja hiljentyä miettimään elämän ja tahdon pyhyttä kuin kuoleman kauheutta – kiittämään vaikka päivittäin Elämän Antajaa mieluummin kuin jäädä suremaan menehtyneitä. Kun yhdelläkin ihmisellä on ahdistus ja hätä, niin se on todellista ja aitoa. Hänen taakkaansa tuskin keventää se, että hän on yksin, tai suurentaa se, että hänen mukanaan on toinen tai satatuhatta muuta kanssakärsijää. Tapahtuman määrällinen laajuus ei saisi sokaista meitä arvioidessamme yksittäisen ihmisen hädän ja avun tarpeen luonnetta.

Apu tarpeeseen on aina tervetullutta. Valitettavasti vain uutisointi helposti hämähäyttää asioiden todellisia mittasuhteita ja apua annetaankin auliimmin tapahtumiin, joiden PR-arvo on suuri. Ja valitettavasti vielä niin, että PR:n hälvetessä jo luvatuista avuista vain pieni osa toteutuu. On myös antajia, useimmiten yhteisöjä, jotka mielellään julkisuudessa ”kilpailevat hy-

vyydellään”, ajatuksenaan ”apu sinulle ja hyöty minulle”, vaikka Jeesuksen selkeä viesti oli: ”*Tehkää hyvät tekonne salassa.* [1577:5] Toisille 5 euron antaminen voi olla paljon suurempi uhraus kuin 500 euron antaminen toisille. Lahjoittajan kannalta tärkein onkin motiivi eikä teko itsessään. Saajan kannalta lahjoittajan motiivi voi vaikuttaa suuresti myös lahjan siunauksellisuuteen, eli välittykö lahjan mukana myös jumalallisia arvoja vaiko vain itsekkäitä merkityksiä.

Usein paras apu on se, että saa toisen auttamaan itse itseään. Sellaisen hyöty on käytännössä pysyvää; muuten apu saattaa olla kuin kaivoon kannettu vesi. Kuvitella vain voi, paljonko esimerkiksi kolmas maailma voisi auttaa itseään sillä, että heillä olisi puhdasta juomavettä ja lukutaitoa, joka nyt puuttuu suurimmalta osalta maailman aikuisväestöä.

Lohdutuksena ihmisen kärsimyksiin ovat *Urantia-kirjassa* mm. seuraavat kohdat:

Kosmoksen suurin kärsimys on, ettei ole koskaan kärsinyt. Kuolevaiset oppivat viisautta vain kokemalla koettelemuksia. [556:14]

Sitä universumia, josta te olette lähtöisin, taataan muotoonsa oikeudenmukaisuuden alasimen ja kärsimyksen moukarin välissä, mutta ne, jotka ovat moukarin varressa, ovat armeliaisuuden lapsia, Äärettömän Hengen henkijälkeläisiä. [100:2]

Tapio Talvitie

Heijaste-lehti on ilmestynyt 20 vuotta!

Olemme koonneet ne kaikki yhdelle CD:lle pdf-muodossa.

Pienenä lisänä vielä laulu ja muutama valokuva seuran perustamisesta.

CD maksaa 20 € ja sen tilauksia hoitaa Tapio Pulli, puh. (02) 454 4927
s-posti tapio.pulli@kolumbus.fi

Opetuslasten persoonallisuus, osa 2

PENTTI LEHTELÄ

ALUSTUS HELSINGIN KESKUSTELUTILAISUUDESSA 20.11.2004

Juudas Iskariot (syntyi vuonna 4 eaa. ja teki itsemurhan pitkänäperjantaina 7.4.30 jaa.)

Tausta, tehtävät organisaatiossa ja henkilökohtaiset erityistaidot

Juudas Iskariotin (30 v), kahdennentoista apostolin, valitsi Natanael (25 v) keskiviikkona 10.7.26. Jeesus oli tuolloin 33 vuoden ikäinen. Kun Natanael tapasi Juudaksen Tarikeassa, tämä oli etsimässä työtä eräästä kalankuivaamosta Galileanmeren eteläpäässä.

Juudas oli syntynyt Keriotissa, etelä-juudealaisessa pikkukaupungissa. Kun hän oli vielä poikanen, hänen vanhempansa muuttivat Jerikoon, jossa hän asui ja jossa hän oli toiminut isänsä eri liikeyrityksissä. Juudaksen vanhemmat olivat saddukeuksia, ja kun heidän poikansa liittyi Johannes Kastajan opetuslapsiin, he eivät enää tunnustaneet häntä omakseen. Juudas oli kahdentoista opetuslapsen joukossa ehkä parhaiten koulutettu ja Mestarin apostoliperheessä ainoa juudealainen.

Andreas nimitti Juudaksen apostolien rahavarojen hoitajaksi, virkaan, jota hän oli erinomaisen sopiva hoitamaan. Hän suoritti virkaansa liittyvät velvollisuudet rehellisesti, uskollisesti ja erittäin tehokkaasti. Hän kantoi rahakukkaroa. Hän maksoi kaikki kulut ja hoiti kirjanpidon. Hän laati Matteukselle joka viikko menoarvion ja esitti viikoittaiset selonteot Andreakselle. Juudas maksoi kassasta suoritettavat maksut Andreaksen antaman valtuutuksen nojalla.

Juudas oli hyvä liikemies. Jeesuksen kaltaisen idealistin raha-asioiden hoitaminen vaati tahdikkuutta, taitoa ja kärsivällisyyttä sekä tunnollista asialleen antautumista, siitä nyt puhumattakaan, mitä vaati painiskelu Jeesuksen joidenkuiden apostolien sekasortoisten työskentelymenetelmien kanssa. Juudas oli todellakin suurenmoinen täytöntöönpanija, kaukonäköinen ja kyvykäs finanssimies. Ja hän piti tiukasti kiinni järjestyneisyydestä.

Luonteenkasvu, erityispiirteet ja suhteet sisä- ja ulkomaailmaan

Juudas oli epäviisaiden vanhempien ainoa poika. Kun hän oli hyvin nuori, häntä hemmoteltiin ja lelliteltiin; hän oli pilalle hemmoteltu lapsi. Aikuiseksi varttuessaan hänellä oli liioiteltuja käsityksiä omasta tärkeydestään. Hän oli huono häviöjä. Hänellä oli

löyhiä ja vääristyneitä käsityksiä rehtiydestä.

Hän oli etevä ajattelija, mutta aina hän ei suinkaan ollut ihan rehellinen ajattelija. Hän oli taipuvainen antamaan myöten vihalle ja epäluuloisuudelle ja oli taituri tulkitsemaan väärin ystäviensä sanat ja teot. Koko elämänsä ajan Juudaksella oli ollut tapana kostaa niille, joiden hän kuvitteli kohdelleen häntä väärin. Hänen arvojen ja lojaalisuuksien tajunsa oli vajavaista.

Juudaksella ei ollut mitään selvästi muista erottuvaa persoonallisuuden vahvaa puolta, jos kohta hänessä olikin monia ulospäin näkyviä sivistyneisyydestä kertovia piirteitä ja koulutuksen mukanaan tuomia tapoja.

Juudas ei oikeastaan ymmärtänyt itseään. Itseensä suhtautumisessa hän ei ollut aidon vilpityn. Juudas ei myöskään kyennyt milloinkaan nousemaan galilealaisia työtovereitaan kohtaan tuntemiensä juudealaisten ennakkoluulojen yläpuolelle. Juudeasta kotoisin olevana hänelle oli erittäin vaikeaa oppia rakastamaan samarialaisia. Hän oli kasvanut halveksimaan muita kuin ”tosi juutalaisia”.

Kuitenkaan kukaan kahdestatoista ei koskaan arvostellut Juudasta. Sikäli kuin he asiaa ymmärsivät, Juudas Iskariot oli verraton rahastonhoitaja, oppinut mies, lojaali (jos kohta välillä kriittinen) apostoli ja sanan kaikissa merkityksissä suuri menestys.

Toisin kuin muut apostolit Juudas ei nähnyt Jeesuksessa mitään sellaista erikoispiirrettä, jota hän olisi ihailnut, paitsi ehkä Mestarin ylipäänsä vetovoimaista ja erinomaisen viehättävää persoonallisuutta. Päinvastoin tämä omahyväinen juudealainen rohkeni mielessään useinkin arvostella monia Jeesukseen liittyviä seikkoja – ei useinkaan rehellisesti ääneen ja edessäpäin.

Juudas janoi menestystä ja voittoja. Hän himoitsi henkilökohtaista kunniaa ja halusi olla voittajien puolella. Ei tule unohtaa, että Juudas oli ollut Johannes Kastajan opetuslapsi ennen kuin hänestä tuli Jeesuksen seuraaja.

Juudas uskoi vaihtaneensa ”Huutavan Äänen” ”Voitokkaaseen Messiaaseen”, mutta vähitellen hänelle alkoi kehittyä sellainen käsitys, että Jeesus oli arka ja että tämä jossakin määrin pelkäsi puolustaa omaa valtaansa ja auktoriteettiaan. Juudas ei sitä tunnustanut, mutta hän oli pelkuri. Niinpä hän aina varsin mielellään syytti Jeesusta pelkuruudesta, kun tä-

mä niin usein kieltäytyi vallan tai kunnian tavoittelemisesta silloin, kun ne näyttivät olevan Jeesuksen tavoitettavissa.

Ja jokainen kuolevainen tietää varsin hyvin, miten rakkaus, vaikka se aluksi on aitoa, voi pettymyksen, epäluulon, mustasukkaisuuden, kateuden ja pitkään jatkuneen kaunan johdosta lopulta muuttua todelliseksi vihaksi. Rakkaus väistyy ja viha astuu tilalle.

Jeesukselle Juudas oli uskon uhkayritys.

Alusta alkaen Mestari ymmärsi täysin tämän apostolin heikkoudet ja tiesi hyvin hänen yhteisöön ottamiseensa liittyvät vaarat.

Natanaelin esiteltyä vaeltelija-Juudaksen Jeesukselle 10.7.26 Tarikean kalastussataman laiturilla Mestari sanoi tälle: *"Juudas, olemme kaikki yhtä ruumista. Ottaessani sinut joukkoomme rukoilen, että olet aina lojaali galilealaisveljiäsi kohtaan. Seuraa minua."* [1542:2]

Jeesus halusi, että eivät vain tuon ajan ja tämän maailman kuolevaiset, vaan myös tilannetta seuraavat lukemattomien muiden maailmojen kuolevaiset tietäisivät, että ikuisen elämän ovi on selkosenselälään kaikille. "Jokainen, joka tahtoo, saa tulla". Mitään muita rajoituksia tai pääsyvaatimuksia ei ole kuin tulijan usko.

Juuri tästä syystä Jeesus salli Juudaksen jatkaa haamaan loppuun saakka, ja hän teki aina kaiken mahdollisen saadakseen tämän heikon ja hämmentyneen apostolin muuttumaan ja pelastaakseen hänet.

Jeesus teki kaiken, mikä oli sopuoinnussa sen kanssa, että ihmisellä on Isän antama lahja, vapaa tahto, estääkseen Juudaksen päätöksen mennä väärää tietä. Juudaksen heikkoudet täysin tuntien Jeesus lausui vielä tiistaina 4.4.30 ennen viimeistä temppelepuhetta ja ennen perjantaina tapahtuvaa ristiinnaulitsemistaan Juudakselle luottamuksen osoitukseksi seuraavat rohkaisun sanat:

"Juudas, olen rakastanut sinua ja olen rukoillut, että rakastaisit veljiäsi. Ole uupumaton hyvää tehdessäsi; ja tahtoisin kehottaa sinua varomaan imartelun liukkaita polkujia ja pilkkanteon myrkkynuolia" [1897:2]

Onnistumisten, vastoinkäymisten ja pettymysten sietokyvyn koulu

Jeesuksen seuraajilleen järjestämät opetus- ja valmennustilanteet tähtäsivät kokosydämisen, horjumattoman uskon ja luottamuksen rakentamiseen apostolien sydämissä valtakunnan sanomaa kohtaan. Puolinaisuus ei edistäisi asiaa lainkaan.

Jeesus ymmärsi täysin, miten ihmiset kypsyvät kriisitilanteen edellyttämiin päätöksiin ja rohkeasti valittujen äkillisten urotekojen suorittamiseen sellaisen bitaan prosessin avulla, jossa he joutuvat toistuvasti valitsemaan yhä uudestaan esille nousevien hyvää ja paha sisältävien tilanteiden välillä.

[1708:2] Vain harjoitus tekee mestarin.

Jeesus saattoi tarkoituksellisesti valitsemansa sanansaattajat vähän väliä tilanteisiin, joissa nämä joutuivat kokemaan onnistumisia ja pettymyksiä, ja järjesti heille tuon tuostakin koettelevia tilanteita, joissa heidän oli suoritettava valintansa sen mukaan, mikä oli oikea ja mikä väärä tapa kohdata hengelliset totuudet ja koettelemukset.

Hän tiesi voivansa luottaa seuraajiinsa siinä, että nämä lopulliseen kokeeseen joutuessaan tekisivät ratkaisevat päätöksensä sen mukaan, miten heitä on aikaisemmin harjaannutettu toimimaan ja omaksumaan mentaalisesti ja henkisesti kantavia asenteita.

Varovaisimmillaankin ilmaistuna runsaat neljä vuotta Jeesuksen rinnalla eläminen merkitsi apostoleille ”melkoista mentaalista vuoristorataa” – tunteiden ristiriitaa – äärimmäisestä riemusta äärimmäiseen pettymykseen.

Otan esille muutamia esimerkkitaapauksia:

1. Ensin valittuja kuutta apostolia oli koulutettu neljän kuukauden ja yli sadan opetusjakson ajan, ennen kuin seuraavat kuusi apostolia valittiin. Juudas kuului jälkimmäisten valittujen joukkoon heinäkuun alussa vuonna 26. Innostus oli suuri, ja kuusi ensin valittua antoivat teho-opetusta kuudelle jälkimmäiselle.

2. Innostus laantui, kun valtakuntaa ei lähdettykään heti laajentamaan ihmeteoin ja ”takki levälään”, vaan alkoi viisi kuukautta kestävä henkilökohdainen työ pareittain kahden viikon jaksoissa Jeesuksen seuratussa sanoman saattoa pari kerrallaan. Iltaisin Jeesus opetti.

Näin toimien vuoden 26 loppuun mennessä rakentui todellinen ja kestävä ystävyys Jeesuksen ja apostolien kesken, mikä kesti aina Jeesuksen kuolemaan saakka, lukuun ottamatta Juudasta, joka sydämessään eristäytyi jo tuolloin.

3. Organisaatio, tehtäväjako ja virkaanasettaminen toteutettiin sunnuntaina 12.1.27.

Apostolien virkaanasettamissaarnassaan Kapernaumin ylängöllä (”vuorisaaressaan”) Jeesus kiinnitti toimeksiannossaan kahdentoista apostolin huomion mm. seuraavaan:

a) Paljastakaa rakastava Taivaallinen Isä ihmisille.

b) Kaikki ihmiset ovat Jumalan lapsia ja sisaruskeskenään.

Vahvat luonteenpiirteet eivät ole tuloksena siitä, että ei tee väärin, vaan mieluumminkin siitä, että tekee tosiasiasa oikein. Epäitsekkyys on inhimillisen suuruuden tunnusmerkki. Minuuden toteutumisen korkeimmat tasot saavutetaan palvonnan ja palvelun avulla. Onnellisen ja aikaansaavan henkilön vaikuttimina on, ei suinkaan väärintekemisen

pelko, vaan rakkaus oikeintekemistä kohtaan. [1572:6]

Seuraavana sapattipäivänä 17.1.27 Jeesus pitkän ja syvästi liikuttavan henkilökohtaisen ja rohkaisevan puheen jälkeen suoritti kahdentoista apostolin juhlallisen vihkimistoimituksen ja antoi heidät taivaallisen Isänsä haltuun valmistautumaan sitä päivää varten, jolloin hänen olisi pakko jättää heidät tässä maailmassa omiin oloihinsa.

4. Julkinen toiminta käynnistyi maanantaina 19.1.27. Alkoi apostolien harjaannuttaminen. Apostolit pitivät kansalle kaksi tilaisuutta päivässä. Jeesus ei saarnannut, vaan opetti iltaisin. Elettiin leirielmää, ja vuoden 27 kesäkuun loppuun mennessä sanomaa oli viety Galileasta Jerusalemin kautta etelä-Juudeaan ja takaisin Jerusalemiin, missä Jeesuksen vastainen kiihotus alkoi lisääntyä. Johannes Kastajan opetuslapset seurasivat Jeesusta.

Loppuvuoden 27 aikana pystytettiin useita evankelioimisleirejä Samarian ei-juutalaisalueille, Dekapolikseen kreikkalaisalueille sekä paluumatkalla Pelan kautta Galilean Kapernaumiin. Andreas ja Abner laativat viiden kohdan yhteistyösopimuksen. Apostoleja oli nyt 24 ja parit sekapareja. Kreikkalaiset asettivat uusia haasteita. Nalda toi mukanaan Syykarissa Jaakobin kaivolle suuret kuulijajoukot. Herodeksen vangitsemalle Johannes Kastajalle vietiin Jeesuksen rohkaisun ja kunnianosoituksen sanat.

5. Valtakunnan avoin ja voimallinen julistus alkoi tiistaina 13.1.28. Johannes Kastaja oli mestattu 10.1.28. Jeesus saarnaa taas julkisesti synagogassa. Hän parantaa säälistä sapattina tuhat sairasta, jotka kärsivät hänen omien universumipoikiensa virheistä ja niiden jälkiseurauksista. Hän valvoo yön ja keskustelee kukkuloilla Isän kanssa. Hän valitsee ensimmäiseksi evankeliumin julistamisen ja vasta toiseksi parantamisen. Saarnamatka Galilean 11 kaupunkiin alkaa sunnuntaina 18.1.

Apostolit ovat vastahankaisia ja pettyneitä, vaikka saavat nyt saarnata esteittä. Samoin seuraajat ja kansa halusivat, ettei ”hanoja ihmetöiltä” suljetaisi. Tosin niitäkin sitten seuraa – ”aina kun se on Isän tahto.”

6. Näennäisen menestyksen huumaa oli saatu kokea keskiviikkona 30.3.29, kun Jeesus ruokki 5 000 miestä, naista ja lasta viidellä ohraleivällä ja kahdella kalalla. Jeesuksen suosio oli huipussaan. ”Tehkäämme hänestä kuningas”, huusi kansa.

Kohta seurasi valtaisa pettymys, kun Jeesus ei halunnutkaan huudattaa itseään ”Israelin kuninkaaksi”. Hän tiesi, ettei uskonnollinen hysteria ole valtakunnan työlle hyväksi.

Vajaassa kuukaudessa innokkaiden ja julkisten seuraajien määrä oli alle 500.

Jeesus vastasi kansalle: ”*Tabtoisitte tehdä minusta kuninkaan, ette siksi, että sielunne on valaistunut suuresta totuudesta, vaan siksi, että vatsanne on täytetty leivällä. – Niin buonostiko olen onnistunut tekemään tunnetuksi henkien Isää, että tabtoisitte tehdä hänen liballisesta Pojastaan kuninkaan! Menkää nyt kaikki täältä omaan kotinne. Jos teillä täytyy olla kuningas, istuttakaa valkeuksien Isä kaiken olevaisen henki-Hallitsijana jokainen oman sydämenne valtaistuimelle.*” [1702:3]

7. Kapernaumin uudessa synagogassa perjantaina 29.4.29 pidetty saarna merkitsi käännekohtaa Jeesuksen toiminnassa. Hänen esiintymisestään tuli aggressiivisempaa.

Mestari oli täysin tietoinen siitä, että monet hänen seuraajistaan olivat hitaasti mutta varmasti kypsytymässä mieltään hänen lopulta tapahtuvaan hylkäämiseensä. Samoin hän tiesi, että monet hänen opetuslapsistaan olivat hitaasti mutta vakaasti käymässä läpi sitä mielen kouliutumista ja sielun harjaantumista, joka antaisi heille voimaa epäilyksensä ja rohkeasti puolustaa kypsää uskoaan valtakunnan evankeliumiin. [1708:2]

Sekä Jeesuksen ystävät että hänen vihollisensa pohtivat vain yhtä ajatusta, joka kuului: Minkä takia hän itse niin harkitusti ja vastaansanomattomasti käänsi takaisin kansan innostuksen vuoksiannon?

Ja välittömästi ennen tätä saarnaa ja välittömästi sen jälkeen hänen närkästyneiden kannattajiensa epäilykset ja pettymykset kehittyivät tiedostamattomaksi vastarinta-asenteeksi, ja lopulta ne muuttuivat suoranaisiksi vihaksi.

Joka kerta, kun Juudas antoi toiveittensa nousta pilviin ja Jeesus sitten teki tai sanoi jotakin, joka murskasi ne pirstaleiksi, jäi Juudaksen sydämeen katkerasta kaunasta kertova arpi. Juudas piti itseään ”hyvää tarkoittavana”, mutta hän ei tiedostanut itsekkeskeisyyttään eikä omia heikkouksiaan ja vajavaisuuksiaan.

Kun näitä kuviteltuja tai todellisia arpia tuli aina vain lisää, ennen pitkää tämä niin monet kerrat havoitettu sydän kadotti kaiken todellisen kiintymyksen sitä henkilöä kohtaan, joka Juudaksen mielestä oli nämä epämiellyttävät kokemukset hänelle aiheuttanut.

Juudaksen kokemat merkittävimmät pettymykset ja loukkaukset, joista hän syytti mielessään aina muita, jopa Mestaria, olivat

1. Johannes Kastajan mestaus

Alitajuisesti hän oli arvostellut Jeesusta aina siitä saakka, kun Herodes mestautti Johannes Kastajan 10.1.28. Syvällä sydämessään Juudas kantoi Jeesuk-

selle aina kaunaa siitä, ettei tämä pelastanut Johannesta.

2. Jeesuksen kieltäytyminen kuninkuudesta

Tämä Jeesuksen maisen elämän uusi käännekohta alkoi viidentuhannen ruokkimisesta 30.3.29, ja se päättyi kuukautta myöhemmin synagogassa pidettyyn saarnaan.

Juudas kuului ”kuninkaantekijöihin”. Kansan lisäksi asiaa kannattivat myös Pietari, Johannes ja Simon Selootti. Hanketta vastustivat Andreas, Jaakob, Natanael ja Tuomas. Kantaa asiaan eivät ottaneet Matteus, Filippus eivätkä Alfeuksen kaksoset.

3. Jeesuksen käänteentekevä saarna Kapernaumin uudessa synagogassa perjantaina 29.4.29

Apostolien elämässä kriisi alkoi tästä synagogasaarnasta, ja se jatkui kokonaisen vuoden ajan päättyen vasta Mestarin oikeudenkäyntiin ja ristiinnaulitsemiseen. [1708:3]

Juuri tämän synagogassa pidetyn saarnan jälkeen Juudas Iskariot ensi kertaa tietoisesti leikkitteli mielessään luopumisajatuksella. [1708:4]

4. Syntyperään ja oppineisuuteen perustuva ylpeys

Koska Juudas oli Juudeasta, hän katsoi henkilökohtaiseksi loukkaukseksi, että Jeesus oli hiljattain kehottanut apostoleita "varomaan fariseusten baptusta". Hän oli taipuvainen pitämään tätä lausumaa verbottuna viittauksena itseensä. [1751:3]

Juudeasta kotoisin olevana hänen oli erittäin vaikeaa oppia rakastamaan samarialaisia. Hän oli kasvanut halveksimaan muita kuin ”tosi juutalaisia”.

Mutta Juudaksen suuri erehdys oli siinä, että kun Jeesus tapasi lähettää apostolinsa omiin oloihinsa rukoilemaan, kävi kerran toisensa jälkeen, ettei Juudas ryhtynytäkään vilpittömään yhteydenpitoon universumien hengellisten voimien kanssa vaan antautui inhimillisestä pelosta johtuneiden ajatusten valtaan, samalla kun hän itsepintaisesti piti vireillä salakavaliala epäilyksiä Jeesuksen tehtävää kohtaan ja antoi myöten valitettavalle mieltymykselleen hautoa kostontunteita. [1751:3]

5. Epäonnistunut kaatumatautisen pojan parantaminen tiistaina 16.8.29

Simon Selootti, Juudas Iskariot ja Andreas olivat epäonnistuneet yrityksessään parantaa Jaakob Saafedilaisen kaatumatautisen pojan. Mutta poika sai vain entistäkin rajumman kohtauksen, samalla kun kirjanoppineet pilkkasivat virnuillen apostoleja. Eniten pettyneitä olivat valtakunnan saarnaajat itse, jotka kärsivät näiden oppineiden irvailuista.

Jeesus paransi pojan, ja isä lausui nuo kauan muistettavat sanat, joissa usko ja epäily sekoittuivat

toisiinsa: "Herra, minä uskon. Rukoilen sinua auttamaan epäuskoani."

Mutta näille valtakunnan lähettiläille kävi usein näin. Heidän koulutukseensa ja luonteen kasvatukseensa kuului yhtämittäinen haltioitumisen ja nöyryytyksen vuorottelu.

Juudas otti nämä epäonnistumiset erityisen raskaasti ja syytti niistä poikkeuksetta muita.

6. Jeesuksen rohkea paluu Jerusalemiin lehtimajajuhlaan lokakuussa 29

Jeesuksen paluu julkisuuteen ja peloton esiintyminen Jerusalemissa saivat hänen seuraajansa entistäkin pahemmin hämmennyksiin. Monilla hänen opetuslapsillaan ja jopa apostoli Juudas Iskariotilla oli ollut otsaa ajatella, että Jeesus oli paennut kiireen vilkkaa Foinikiaan siksi, että hän pelkäsi juutalaisten johtajia ja Herodes Antipasta. Seuraajat eivät kyenneet aina käsittämään Mestarin toimien kauaskantoista merkitystä.

Se, että hän oli läsnä Jerusalemissa lehtimajanjuhlla, vieläpä vastoin seuraajiensa varoituksia ja neuvoja, riitti lopettamaan ikiajoiksi kaikki kuiskutellut Jeesuksen arkuudesta, pelosta tai raukkamaisuudesta pakoilla vastustajiaan. (1789:2)

Juudas muutti myöhemmin asennettaan Jeesukseen tältä osin, koskapa hänelle muodostui perinpohjainen ymmärrys siitä, että Mestarin luonne oli jyrkevä ja että tämän majesteettinen ja armelias mieli oli teräväjärkinen.

7. Sapattijuhlat Betaniassa 1.4.30

Tapahtumat yököttivät Juudasta, kun hän näki, kuinka Lasaruksen sisar Maria voiteli mestarin pään ja jalat harvinaisella ja kalliilla tuoksuöljyllä, jonka hinta vastasi yhden miehen vuosiansioita – summaa, jolla olisi voitu hankkia leipää 5 000 henkilölle.

Juudaksen luonteenheikkoutta osoitti myös se seikka, ettei hän rohjennut taaskaan ottaa asiaa suoraan esille, vaan toimi Andreuksen kautta sanomalla tälle: *"Miksi tätä voidetta myyty ja raboja lahjoitettu köyhien ruokkimiseen? Sinun tulisi puhua Mestarille, jotta hän moittisi moista tublailua."* [1879:3]

Jeesus, joka tiesi, mitä he ajattelivat, ja kuuli, mitä he sanoivat, totesi:

"Jättäkää Maria rauhaan, jokainen teistä. Miksi kiusaatte häntä tämän takia, kun näette, että hän on sydämessään tehnyt hyvän teon? – Maria on tämän tehdessään nuhdellut teitä kaikkia, sillä tällä teollaan hän osoittaa uskovansa, mitä olen sanonut kuolemastani ja ylösnousemuksestani taivaassa olevan Isäni tykö. Tätä naista ei pidä moittia siitä, mitä hän on tänä iltana tehnyt, – –." [1879:4]

Nimenomaan tästä henkilökohtaiseksi nuhteksi katsomastaan moitteesta johtuen Juudas Iskariot lopulta päätti

kostaa loukatut tunteensa. Senlaatuista ajatuksia hän oli alitajuisesti jo monet kerrat elätellyt, mutta nyt hän rohkeni päästää nämä synnilliset ajatukset mieleensä peittelemättöminä ja tiedostettuina. [1879:5]

*Tuo tapahtuma määräsi, että koko elinaikana kertyneet vihan, loukkausten, kaunan, ennakkoluuloisuuden, kateuden ja kostonhalun tunteet lähtivät liikkeelle, ja hän päätti antaa takaisin samalla mitalla, vaikkei tiennytkään kenelle. Mutta hän kohdisti kaiken olemukseensa kätkeytyvän pahan **yhteen ainoaan** viattomaan henkilöön onnettoman elämänsä koko surkeassa draamassa vain siksi, että Jeesus sattui näyttelemään pääosaa välikohtauksessa, joka tuli merkisemään Juudaksen siirtymistä edistyvästä valkeuden valtakunnasta hänen itsensä valitsemaan pimeyden valtakuntaan. [1567:3]*

8. Tulo aasinvarsalla ratsastaen Jerusalemiin palmusunnuntaina 2.4.30

Kaikeista apostoleista Juudas Iskariot oli se, johon tämän juhlakulkuun saapuminen Jerusalemiin vaikutti epädullisimmin. Hänen mielensä oli ikävässä käymistilassa sen vuoksi, että Mestari oli häntä edellisenä päivänä nuhdellut siinä yhteydessä, kun Maria oli Simonin talossa pidetyssä juhlassa voidellut Mestarin. Koko näytös yökötti Juudasta. Hänestä se oli lapsellinen, ellei suorastaan naurettava. Tämän kostonjanoisen apostolin tarkastellessa tämän sunnuntai-iltapäivän tapahtumia Jeesus näytti hänen mielestään muistuttavan enemmänkin pelleä kuin kuningasta. Hän paheksui sydämensä kyllyydestä koko esitystä. Hän oli samaa mieltä kuin kreikkalaiset ja roomalaiset, jotka halveksivat jokaista, joka suostui ratsastamaan aasilla tai aasinvarsalla. Sinä hetkenä, jolloin riemukulku saapui kaupunkiin, Juudas oli melkein jo päättänyt luopua koko kuningaskunta-ajatuksesta; hän oli jotakuinkin valmis jättämään muille kaikki tämänkaltaiset farssimaiset yritykset taivaan valtakunnan perustamiseksi. Ja sitten hän tuli ajatelleeksi Lasaruksen kuolleista herättämistä ja monia muita asioita ja päätti silti ainakin yhden päivän vielä pysytellä kahdentoista apostolin mukana. Rahakukkaro oli sitä paitsi hänen halussaan, eikä hän halunnut poistua rivistä apostolien rahat mukanaan. [1886:4]

9. Saddukeusystävien pilkka

Juudakseen vaikutti tavattomasti hänen saddukeusystäviensä pilkanteko. Mikään muu yksittäinen tekijä ei vaikuttanut häneen yhtä voimakkaasti, kun hän lopulta päätti hylätä Jeesuksen ja apostolitoverinsa, kuin muuan välikohtaus, joka sattui juuri, kun Jeesus saapui kaupungin portille: Muuan eturivin saddukeus (Juudaksen perheen ystävä) ryntäsi hänen eteensä ratkiriemukkaan pilkkaamishalun hengessä, läimäytti häntä selkään ja sanoi: "Miksi ilmeesi on noin huolestunut, ystävä hyvä? Reipastu toki ja liity meidän kaikkien joukkoon nyt, kun osoitamme suosiotamme tälle Jeesus Nasarettilaiselle, juutalaisten kuninkaalle, joka rat-

sastaa Jerusalemin porttien läpi aasin selässä istuen." Juudas ei ollut koskaan kavahtanut vainon edessä, mutta tämänkaltaista pilkantekoa hän ei voinut sietää. Jo kauan eläteltyyn kostonhimon tunteeseen sekoittui nyt tämä kohtalokas pilkan kohteeksi joutumisen pelko, tämä kaubea ja pelottava tunne siitä, että hän häpesi Mestariaan ja apostolitovereitaan. Sydämessään tämä vihitty valtakunnan suurlähtettiläs oli jo luopio; hänen tarvitsi vain löytää jokin todentuntuinen tekosyy rikkoakseen avoimesti välinsä Mestarin kanssa. [1887:1]

10. Viimeinen saarna tempelissä tiistaina 4.4.30

Jeesuksen puheen ensimmäisestä osasta kuvastui ihmiskunnalle osoitettu suuri armo. Puheensa jälkimmäiseen osaan hän liitti viimeiset tuomitsevat sanansa juutalaisten väärille opettajille ja kiihkoileville johtomiehille. Juudas kuuli vain tämän osan.

Ja kaikki nämä inhimillisen kaunan ja katkeran pettymyksen kertymät, jotka Juudas oli jättänyt sieluunsa vihan kaapuun puettuina, olivat nyt mainiossa järjestyksessä hänen alitajuisessa mielessään ja valmiina ponnahtamaan pinnalle ja viemään hänet mennessään heti, kun hän rohkenisi irrottautua veljiensä tukea tuovasta vaikutuksesta, ja kun hän samalla saattaisi itsensä alttiiksi Jeesuksen vihamiesten ovelille vihjailuille ja hienovaraiselle pilkanteolle. [1926:4]

Maallinen taival, irrottautuminen yhteisöstä ja lopullinen kohtalo

Oliko Juudas pahasti tuuliajolla ja eksyksissä itseltään jo silloin, kun Natanael kohtasi hänet Tarikeassa, Galilean meren etelärannalla? Työtön juudealainen oppinut oli tuolloin vaeltelemassa kaukana kotoaan, jossa hänet oli torjuttu ja hylätty. Juudas mitä ilmeisimmin etsi "rauhaa sielulleen" ja liittyi "karismaattisen airueen", Johannes Kastajan, opetuslapsiin löytämättä rauhaa sieltäkään, kärsimätön kun oli.

"Vuorisaarnansa" jälkeen Jeesus siunasi tasapuolisesti ja ketään erottelematta nämä kaksitoista valitua valtakunnan lähettilästä, jotka olivat polvistuneet hänen ympärilleen. Mestari asetti kätensä vuoron perään jokaisen apostolin päälle lähtien Juudas Iskariotista ja päätyen Andreakseen. Heidät siunattuaan hän ojensi kätensä ja rukoili:

"Isäni, tuon nyt eteesi nämä miehet, sanansaattajani. Olen maan päällä olevien lastemme joukosta valinnut nämä kaksitoista, jotta he lähtisivät matkaan edustamaan minua, niin kuin minä tulin tänne edustamaan sinua. Rakasta heitä ja ole heidän kanssaan, kuten olet rakastanut minua ja ollut minun kanssani. Ja, Isäni, anna näille miehille viisautta, nyt kun jätän kaikki tulevan valtakunnan asiat heidän käsiinsä. Ja jos se on tahtosi, haluaisin viipyä maan päällä vielä jonkin aikaa anttaakseni heitä heidän ponnistuksissaan valtakunnan hyväksi. Ja, Isäni, lisäksi minä kiitän si-

nuu näistä miehistä ja jätän heidät sinun hoiviasi lähtiessäni viemään päätökseen tehtävän, jonka olet tehtäväkseni antanut.” [1569:6]

Juudas oli hyväksytty joukkoon, mutta hän itse ei liittynyt kokosydämisesti työtovereihinsa. Hän teki työnsä tunnollisesti mutta eli joukossa kaiken aikaa ”outsiderina”.

Kun Juudas jatkuvasti pettyi ennako-odotuksissaan, hän alkoi yhä enemmän hautoa henkilökohtaisia pettymyksiään, ja lopulta hän sortui kaunaisuuteen.

Nämä häijyt ja vaaralliset ajatukset saivat lopullisen muotonsa vasta päivänä, jolloin Lasaruksen sisar, Maria, kiitollisuudesta rikkoi kalliin hajusteastian Jeesuksen jalkojen juuressa. Tällainen tuntui Juudaksesta tuhlaukselta, ja kun Jeesus perin juurin torjui hänen julkisesti esittämänsä vastalauseen ja teki sen vielä kaikkien kuullen, se oli liikaa. Hän koki menettäneensä kasvonsa.

Kun hän koki tunteitaan monet kerrat loukatun, hän kävi luonnottoman epäluuloiseksi parhaita ystäviään, jopa Mestaria kohtaan. Eikä aikaakaan, kun hänelle muodostui pakkomielle ajatuksesta, että hänen oli annettava takaisin, kostettava keinolla millä hyvänsä – vaikkapa kavaltamalla työtoverinsa ja Mestarinsa.

Suuri koetus tuli lopulta. Hän antoi periksi liiallisen itsetärkeyden täyttämän, ylpeän ja kostonhimoisen mielen antamille katkerille ja alhaisille käskyille ja syöksyi nopeasti sekasortoon, epätoivoon ja turmelukseen.

Hän vakuuttui lopulta siitä, että Jeesus antaisi juutalaisvallanpitäjien tuhota itsensä, eikä Juudas voinut kestää sellaista nöyryyttävää ajatusta, että hänet samastettaisiin liikkeeseen, jonka kohtalona olisi tappio.

Kun matalamielinen ja synnillinen hanke oli ohitse, tämä luopiokuolevainen, joka ei ollut millänsäkään myydessään ystävänsä kolmestakymmenestä hopearahasta pitkäään ruokkimansa kostonhimon tyydyttämiseksi, ryntäsi ulos ja itsemurhan tekemällä näytteli viimeisen näytöksen draamassa, jonka sisältönä oli kuolevaisen olemassaoloon kuuluvien reaali-teettien pakoileminen. [1567:6]

Noin klo 9.30 perjantaiamuna 7.4.30 Juudas näki matkan päästä, kun pystyvuuhun ryhdyttiin kiinnittämään poikkipuuta, johon Jeesus oli maassa kärsistään naulittu. Tämän nähtyään Juudas ryntäsi takaisin temppeleihin, tunkeutui väkisin ovenvartijan ohitse ja huomasi seisovansa istuntoaan edelleen jatkavan Sanhedrinin edessä.

Kavaltajan henki oli miltei salpaantunut, ja hän oli perin suunniltaan, mutta hän onnistui kakistamaan seuraavat sanat: ”Olen tehnyt syntiä viattoman veren kavaltamalla.

Olette loukanneet minua. Olette palkaksi palveluksestani tarjonneet minulle rahaa – orjan hinnan. Kadun, että olen tämän tehnyt; tässä on rahanne. En halua niskoilleni syyllisyyttä tästä teosta.” [1998:2]

Tämä maanpäällisen taivaan valtakunnan entinen suurlähettiläs käveli nyt Jerusalemin katuja, hylättyinä ja yksinäisenä. Hänen epätoivonsa oli hirvittävää ja jokseenkin ehdotonta. Hän vaelsi eteenpäin, kaupungin läpi ja muurien ulkopuolelle, ja edelleen alas Hinnominlaakson kaubista-vaan yksinäisyyteen. Siellä hän kiipesi ylös jyrkät kalliit, otti vaipastaan vyön, sitoi sen toisen pään puunkätkänsä ja toisen pään kaulansa ympäri ja heittäytyi alas jyrkänteeltä. Ennen kuin hän kuoli, hänen hermostunein käsin sitomansa solmu antoi myöten, ja kavaltajan ruumis silpoutui kappaleiksi mätkähtäessään sahanteräville kiville. [1998:5]

Syyt Juudaksen suistumiseen

Apostolit rakastivat Juudasta; hän oli tosiaankin yksi heistä. Juudaksen on täytynyt uskoa Jeesukseen, mutta rakastiko hän todellakaan Mestaria täydestä sydämestään? On tuskin luultavaa, että rakastava persoonallisuus (Jeesus) voi rakkaudettomalle henkilölle (Juudas) paljastaa itsestään yhtään mitään.

Jotta pääsisi edes vähän lähemmäksi jumalallisen persoonallisuuden [Jeesuksen] tuntemista, on tähän ponnistukseen pyhitettävä kokonaan kaikki ihmisen persoonallisuuden sisältävät kyvyt; puolesta sydämestä lähtevä, osittainen omistautuminen tälle asialle on oleva hyödytöntä. [30:4]

Älkää epäilkökään, etteikö Juudas olisi aina rahaasioissa ollut rehellinen Mestariaan ja apostolitovereitaan kohtaan. Raha ei olisi koskaan voinut olla motiivina siihen, että hän kavalsi Mestarin.

Juudaksen tapaus osoittaa, miten totuudenmukainen on sanonta, jonka mukaan ”on olemassa tie, joka ihmisestä näyttää oikealta, mutta jonka lopussa on kuolema”. On täysin mahdollista langeta sellaiseen rauhalliseen petokseen, että sopeutuu mukavasti siihen, mikä on synnin ja kuoleman tie.

Kun Jeesus ilmestyi yhdelletoista apostolilleen viimeistä eli yhdeksättöistä kertaa torstaina 18.5.30, hän viittasi esittämänsä jäähyväisviestin alkuosassa siihen, että Juudas oli menetetty.

Tämän aikakauden ja tulevien aikojen uskoille saattaa olla hyödyksi, jos luomme lyhyen katsauksen Juudaksen lankeemuksen syihin siinä valossa, mitä Mestari asiasta huomautti ja siitä näkökulmasta, mitä myöhempinä vuosisatoina kertynyt tietämys on tuonut esille.

Tätä tragediaa jälkikäteen tarkastellessamme tajuaamme Juudaksen joutuneen ekyksisiin ensi sijassa siksi, että hän oli silmiinpistävästi eristynyt persoonallisuus, eli persoonallisuus, joka oli sulkeutunut tavallisten sosiaalisten yhteyksien ulkopuolelle. Itsepintaisesti hän kieltäytyi uskoutumasta apostolitovereilleen tai seurustelemasta vapaasti heidän kanssaan. Muttei se, että hän oli tyypiltään eristäytyvä persoonallisuus,

sinänsä eikä sellaisenaan olisi tuottanut hänelle näin suurta vahinkoa, ellei olisi ollut myös niin, että hänen kasvunsa rakkaudessa ja varttumisensa hengellisessä armeliaisuudessa jäivät tapahtumatta. [2055:4–2056:0]

Lisäksi hän härkäpäisesti kantoi kaunaa ja kostonhimoa ja halusi pettymystensä keskellä maksaa ”potut pottuina” kuvittelemilleen syyllisille.

Tämä yksilöllisten erityispiirteiden ja mentaalisten taipumusten onneton yhdistelmä vaikutti salakavalasti vieden turmioon hyvin tarkoitusperein liikkeellä olevan ihmisen, joka ei välttänyt nujertaa näitä huonoja tekijöitä opettelemalla rakastamaan, uskomaan ja luottamaan.

Sekä Tuomaksella että Natanaelilla oli kirouksena tämä samanlaatuinen epäluuloisuus ja yli-individualismi. Samoin Andreaksella ja Matteuksella oli monia tämänsuuntaisia taipumuksia, mutta ajan myötä nämä miehet kasvoivat rakastamaan Jeesusta ja apostolitovereitaan aina vain enemmän, ei suinkaan aina vain vähemmän, kuten Juudaksen kohdalla kävi.

Nämä muut varttuivat armossa ja totuuden tietämisessä. Heistä tuli veljiään kohtaan yhä luottavampia, ja heissä kehittyi vähä vähältä kyky uskoutua tovereilleen.

Tunne-elämänsä konfliktien kasautuessa Juudas poikkeuksetta etsi helpotusta ja pyysi neuvoja ja lohdutusta epähengellisiltä sukulaisiltaan tai satunnaisilta tuttavuuksiltaan, jotka olivat joko välinpitämättömiä tai suorastaan vihamielisiä taivaallisen valtakunnan hengellisten realiteettien menestymistä ja edistymistä kohtaan.

Juudas ei rohjennut uskoutua yhteisölle, johon hänet oli vihitty. Olihan hän sentään yksi taivaallisen valtakunnan kahdestatoista vihitystä lähettilästä maan päällä.

Juudas kärsi tappion maisen vaelluksensa kamppailuissa seuraavien henkilökohtaisia taipumuksia ja luonteenheikkoutta kuvastavien tekijöiden johdosta:

1. Hän kuului eristyvään ihmistyyppiin. Hän oli äärimmäisen yksilökeskeinen ja katsoi hyväksi kehittyä auttamattoman ”umpimieliseksi” ja vaikeasti lähestyttäväksi henkilöksi.

2. Elämä oli lapsuudessa tehty hänelle liian helpoksi. Hän tunsu katkeraa mielipahaa, jos hän pettyi toiveissaan. Hän odotti aina voittavansa. Hän oli tavattoman huono häviöjä.

3. Hän ei koskaan päässyt siihen, että olisi osannut kohdata pettymyksen filosofisen tynnesti. Sen sijaan että olisi hyväksynyt pettymykset inhimilliseen olemassaoloon normaalisti kuuluviksi ja tavanomaisiksi piirteiksi, hän turvautui poikkeuksetta tapaansa syyttää jotakuta erikseen tai tovereitaan ryhmänä kaikista henkilökohtaisista vaikeuksistaan ja pettymyksistään.

4. Hän oli viehtynyt kaunaisuuteen; hän hautoi aina

koston ajatusta.

5. Hänelle ei ollut mieluista katsoa tosiasioita rebellisesti silmästä silmään; hän oli epärebellinen subtautumisessaan elämäntilanteisiin.

6. Hänestä oli vastenmielistä keskustella omista henkilökohtaisista ongelmistaan lähimpien työtovereidensa kanssa. Hän ei suostunut keskustelemaan vaikeuksistaan oikeiden ystäviensä kanssa ja niiden kanssa, jotka häntä todella rakastivat. Kaikkeina heidän yhdessäolonsa vuosina hän ei edes yhtä kertaa kääntynyt Mestarin puoleen puhtaasti henkilökohtaisine ongelmineen.

7. Hän ei milloinkaan oppinut, että todelliset jalosta elämästä saatavat palkinnot ovat viime kädessä hengellisiä palkintoja, joita ei aina jaeta tämän yhden lyhyen liballisen elämän kuluessa.

Koska hän itsepintaisesti eristi persoonallisuutensa, hänen murbeensa moninkertaistuivat, hänen surunsa lisääntymistään lisääntyivät, hänen huolenaiheensa enenemistään enenivät ja hänen epätoivonsa syveni lähes yli sietokyvyn rajojen.

Vaikka tällä itsekeskeisellä ja yltiöindividualistisella apostolilla oli monia psyykkisiä, emotionaalisia ja hengellisiä vaikeuksia, hänen olennaisimmat vaikeutensa olivat kuitenkin siinä, että hän oli persoonallisuudeltaan eristynyt; että hän oli mieleltään epäluuloinen ja tasoitusta etsivä; että hän oli temperamentiltaan äreä ja kostonhimoinen; että hän oli tunne-elämältään rakkaudeton ja anteeksiantamaton; että hän oli sosiaalisesti kehenkään luottamaton ja lähes kokonaan itseensä pitäytyvä; että hänestä tuli hengeltään ylimielinen ja itsekkäästi kunnianhimoinen; että hän eläessään ei välttänyt niistä, jotka häntä rakastivat, ja oli kuollessaan vailla ystäviä.

Nämä siis ovat ne mielessä vaikuttaneet tekijät ja huonot vaikutukset, jotka kaikki yhdessä selittävät, miksi hyvää tarkoittava ja muutoin kerran vilpittön Jeesukseen uskova mies vielä senkin jälkeen, kun hänellä oli usean vuoden ajan ollut mitä läheisin yhteys Jeesuksen uudistavaan persoonallisuuteen, hylkäsi toverinsa, torjui pyhän asian, luopui pyhästä kutsumuksestaan ja kavalsi jumalallisen Mestarin. [2056:2–2057:2]

Muita näkökohtia

[K]un valoa ei oteta rebellisesti vastaan eikä eletä sen mukaisesti, sielun sisälle pyrkii laskentumaan pimeys. Juudaksen ähyllinen ymmärrys Jeesuksen valtakunnasta esittämien opetusten osalta kasvoi, mutta hän ei edistynyt hengellisen luonteen hankkimisessa, kuten muut apostolit tekivät. [1567:1]

Omalta kohdaltaan Juudas ei kyennyt edistymään tyydyttävästi hengellisessä kokemisessa, koska hän ei ollut valmis jakamaan sitä muiden kanssa.

Mestari oli monet kerrat sekä yksityisesti että julkisesti varoittanut Juudasta siitä, että tämä oli lipeämässä, mutta jumalalliset varoitukset ovat tavallisesti hyödyttömiä, kun ollaan tekemisissä katkeroituneen ihmislunnon kanssa. [1567:4]

Toteuttaessaan vihan synnyttämää koston suunnitelmaansa Juudas koki katumuksen ja häpeän hetkiä. *[N]äinä selväjärkisyden hetkinään hän synnytti oman ajatusmaailmansa puolustukseksi mielessään ajatuksen siitä, että Jeesus saattaisi kenties käyttää valtaansa ja viime hetkellä vapauttaa itsensä.* [1567:5]

Temppeleistä poistuessaan kavaltaja oli melkein järjeltään. Juudas kävi nyt läpi sitä kokemusta, että hän tajusi synnin todellisen olemuksen. Väärintekemisen koko tenho, hohto ja hurma olivat kaikonneet. Pabantekijä seisoi nyt yksin ja kasvojen harhakuvielmansa menettäneen ja pettyneen sielunsa esittämän langettavan tuomion kanssa. Synti oli sitä tehtaessa lumoavaa ja jännittävää, mutta nyt oli kohdattava alastomina ja epäromanttisina tosiasioina se, mikä oli synnin sato. [1998:4] ”Kalliit ovat laulujen lunnaat.”

Yksitoista apostolia olivat kauhuissaan, tyrmisty-

neitä. Jeesus suhtautui kavaltajaan vain säälien. Maailmojen on ollut vaikea antaa anteeksi Juudakselle. Hänen nimeään on alettu inhota koko kauas ulottuvan universumin piirissä.

Herää kysymyksiä

1. Oliko Juudas tietämättään osana suurempaa suunnitelmaa? Lucifer, Saatana ja Caligastia?

2. Juudas katui tekoaan – kuten toinen ryöväreistä ristillä. Kumpikin sai surmansa. Valitsiko kumpainkin eloonjäämisensä viime hetkellään?

3. Mikä on Mikaelin asenne Juudaksen kohtaloon? Hänen armonsa varmasti riittää, aikalaisina kun kerran yhdessä olivat ja elivät. Mitä päättävät Päivien Muinaiset? Annammeko me Juudakselle anteeksi? Antavatko miljoonat muut maailmat?

* * * * *

Shermanin kapina

SEPPO KANERVA

JATKOA EDELLEISISSÄ NUMEROSSA OLLEESEEN ARTIKKELIIN

LIITE 1

Miten Urantia-luvut ilmaantuivat

Elokuun 20. päivänä 1942 herra ja rouva **Matterns**, Shermanien tuttavina, jotka halusivat liittyä Foorumiin, olivat tohtori Sadlerin haastateltavina Harold Shermanin ollessa läsnä. Tohtorin tapana oli kertoa kaikille haastateltaville tässä vaiheessa lyhyesti siitä, miten Urantia-paperit ilmaantuivat. Harold Sherman on sanellut päiväkirjaansa, mitä hän tuolloin kuuli:

”Noin 35 vuotta sitten [eli noin vuonna 1907; oikea vuosi on 1908], kun tohtori Lena eli vaimoni ja minä olimme kumpikin nuoria lääkäreitä, päätimme muuttaa toiseen asuntoon, mutta valitsemamme kohde [Chicagon esikaupungissa La Grange] ei ollut vielä muuttovalmis, joten meidät ohjattiin naapurustossa sijaitsevaan kalustettuun huoneistoon, jonka vuokrasimme usean kuukauden ajaksi eli kunnes asuntomme olisi muuttovalmis. Olimme asuneet siellä parisen viikkoa, ja jotkut vuokralaiset olivat ilmeisesti tulleet tietämään, että olimme lääkäreitä, kun yksi heistä – suoraan

alapuolellamme asuva nainen – koputti ovellemme noin kello 23 ollessamme menossa yöpuulle. Nainen sanoi: ”Tulisitteko ystävällisesti kanssani alakertaan? Miehelleni on tapahtunut jotakin. Hän on nukkumassa, mutta hengittää varsin omituisesti, enkä saa häntä heräämään.”

”Kietaisimme yllemme kylpytakin ja menimme naisen mukana alakertaan, jossa tapasin keskimitaisen ja suunnilleen keski-ikäisen miehen nukkumassa vuoteellaan. Hänen hengityksensä oli varsin katkonaista. Hän hengähti pari kertaa syvään ja pidätteli sitten hengitystään niin pitkään, että kuka tahansa normaali ihminen olisi sillä välin muuttanut kasvoiltaan tummanpuhuvaksi. Mitään ei kuitenkaan tapahtunut. Mittasin hänen pulssinsa, ja hämmästykseni se oli täysin normaali. Yritin kaikin tunnetuin keinoin, jopa neulanpistoin, saada häntä heräämään, mutta mikään ei tehonnut. Hänen vaimonsa näytti olevan jossain määrin hermostunut ja taikauskoista tyyppiä. Hän oli rehellisesti sanoen kauhuissaan, vaikka vakuutin hänelle, että mies näytti kummallisista toimistaan huolimatta olevan hyvässä fyysisessä kunnossa.

”Istuuduimme hänen ympärilleen ja odotimme hänen palaavan tajuihinsa. Tällä välin hänen ruumiinsa nytkähteli ja sätki vähän väliä. Suunnilleen tunnin kuluttua hän lopulta heräsi, katseli ympärilleen ja näki meidät. Olimme kohottaneet hänet tyynyjen varaan, ja nyt hän kääntyi vaimonsa puoleen ja meitä osoittaen kysyi: ’Keitäs nuo ovat?’

”Vaimo selitti, että olimme hänen kutsumiaan tohtoreita, sillä hän ei ollut saanut häntä heräämään. Mies sanoi: ’Mikä hätänä? Mitä on tapahtunut?’ Minä kysyin häneltä: ’Miten voitte?’ Mies sanoi: ’Voin ihan hyvin.’ Sanoin: ’Millaista unta näitte?’ Hän vastasi: ’En ole nähnyt mitään unta.’ Sanoin: ’Olette sätkineet vuoteessanne yltympäriinsä.’ Mies sanoi: ’En tiedä mitään sellaisesta. En ymmärrä sitä.’

”Sain hänet lupaamaan, että hän tulisi seuraavana aamuna täysimääräistä lääkärintarkastusta varten vastaanotolleni. Niin hän sitten tuli, ja tutkin hänet joka puolelta, mutta totesin hänen olevan erinomaisessa fyysisessä kunnossa. Hän kertoi perhetautoistaan, eikä hänen edesmenneiden tai nykyisten sukulaistensa joukosta paljastunut yhtään mielisairausta tai kaatumatautitapausta. Olin psyykkisiä ilmiöitä tutkiessani kohdannut monia niin kutsuttuja transsitiloja, mutta tämä hänen kokemansa ilmiö näytti olevan jotakin muuta. Useimmissa kohdalleni osuneissa transsitapauksissa kysymyksessä oli emotionaalisesti järkkynyt tai hysteerinen nainen, mutta nyt edessäni oli kovaksi keitetty liikemies, kaupakamarin ja osakepörssin jäsen, joka ei uskonut mihinkään tuollaiseen hölynpölyyn ja jolla ei ollut harmaintakaan muistikuvaa siitä, mitä näiden omistusten unitilojen kuluessa tapahtui, joista häntä ei saanut heräämään. Sanoin hänelle, että haluaisin pitää hänet tarkkailussa, mihin hän oitis suostui.

”Useaan viikkoon ei tapahtunut mitään, kunnes sitten eräänä yönä, suunnilleen samaan aikaan, hänen vaimonsa soitti meille ja kertoi, että samanlainen kohtaus oli taas menossa. Menimme kerrosta alemmas, ja testasin häntä lisää ja yritin muita keinoja saadakseni hänet heräämään; kaikki turhaan. Hänen vaivalloinen hengityksensä äkillisine katkoksineen ja täydellisen hengittämättömyyden tiloineen olisi ollut hälyttävää, ellei hänen pulssinsa olisi koko ajan pysynyt vahvana ja tasaisena. Tapaus oli kaikkineen ällistytävä. Herättyään hän oli niin kuin ennenkin: tietämätön siitä, että jotakin oli tapahtunut. Tämänkaltaiset tapahtumat toistuivat epäsäännöllisin väliajoin ja eri aikoina yötä kyseisen vuoden syksyyn saakka eli kunnes pääsimme muuttamaan valitsemaamme asuntoon. Kyseisen miehen vuokrasopimus päättyi samana syksynä, ja ollakseen lähettyvillämme hän muutti samassa korttelissa sijaitsevaan kerrostaloon.

”Eräänä yönä, kun meidät oli kutsuttu hänen uuteen osoitteeseensa ja istuimme hänen vuoteensa äärellä, tohtori Lena huomasi hänen vähän väliä

kostuttavan huuliaan ikään kuin hän olisi valmistautumassa puhumaan. Vaimoni sanoi: ’Ehkä hän halua puhua meille. Jos esitämme hänelle kysymyksen, hän kenties vastaa meille.’ Vaimoni esitti kysymyksen ja suureksi äimistykseksemme mies vastasi, mutta ei omalla äänellään. Ääni oli, niin kuin saimme myöhemmin tietää, kaukaiselta planeetalta läheneen, tarkkailumatkalla olevan vierailevan opiskelijan ääni. Kyseinen olento ilmeisesti keskusteli kanssamme tämän nukkuvan subjektin kautta ja esitti ideoita ja filosofioita, jotka tuntuivat meistä perin juurin uusilta.

”Olin aikaisempien tutkimusteni ja selvitysteni pohjalta tullut siihen käsitykseen, että kaikki tällaiset tapaukset, olivatpa ne miten ilmiömäisiä tahansa, olivat alitajunnan aikaansaannoksia. Kutsuin sen vuoksi miehen vastaanotolleni muutamaa päivää myöhemmin, sillä kuulosti siltä, että hänen kauttaan puhuivat muutkin olennot. Sain hänet suostumaan hypnoosiin voidakseni tutkia hänen alitajuntaansa. Häntä oli vaikea saada hypnoosiin, mutta kun lopulta onnistuin, hämmästykseni oli suuri, kun hänellä ei ollut minkäänlaista tietoisuutta näiden oletettujen olentojen käsittelemistä asioista, joita olimme tässä vaiheessa alkaneet merkitä muistiin.

”Tässä vaiheessa tunsin tarvitsevani apua tämän salaperäisen ilmiön syiden ratkaisemisessa, ja niinpä kutsuin hätiin muita tohtoreita ja tiedemiehiä, ystäviäni sekä [taikuri Harry] **Houdinin** [1874–1926] ja [taikuri Howard] **Thurstonin** [1869–1936]. He olivat yhtäläisen kyvyttömiä esittämään mitään selitystä.

”Huomattuamme nyt, että pystyimme kommunikoimaan äänen välityksellä eri opiskelijavieraillijoiden ja muiden olentojen kanssa, aloimme jopa odottaa jokaista ’kontaktia’, niin kuin me näitä yhteyksiä aloimme nimittää, ja käytimme hyväksemme tilaisuutta esittää kysymyksiä, joihin aina saatiin peräti stimuloivia ja odottamattomia vastauksia. Ryhdyimme etukäteen kirjoittamaan kysymyksiä universion ja tilaisuuden tullen esittämään niitä. Lopulta laadin testausmielessä yksityisesti 52 kysymystä ja painoin ne mieleeni päätettyäni odottaa, josko nämä niin kutsutut opiskelijavieraat kykenisivät arvaamaan, mitä tietoisuudessani liikkui.

”Eräänä yönä läsnä tuntui olevan muuan erityisen innoittava persoonallisuus kaukaiselta planeetalta, ja hän oli kommenteiltaan sähköistänyt meitä suuresti. Kun hän oli lähdössä, osoitin sanani hänelle sanoen: ’Millä voit todistaa, että olet, kuka sanot olevasi?’ Hän sanoi: ’En voi sitä todistaa, mutta et sinäkään voi todistaa, etten sitä ole!’ Sitten hän löi minulta jalat alta jatkaessaan: ’Olen kuitenkin juuri saanut luvan vastata 46:een niistä 52 kysymyksestä, jotka olet mieleesi kätkenyt.’

”Tohtori Lena puhkesi puhumaan sanoen: ’Mitä, Will, eihän sinulla mitään sellaisia kysymyksiä ole,

vai onko?’ Ja minun oli myönnettävä: ’On toki, ja täsmälleen mainittu lukumäärä.’

”Kyseinen persoonallisuus ryhtyi sitten lupausensa mukaisesti esittämään vastausta 46 kysymyksen. Lopuksi hän virkkoi: ’Jospa tietäisitte, missä olette mukana, ette tuhlaisi aikaanne esittämällä tällaisia hölmöjä, joutavanpäiväisiä kysymyksiä, vaan kysyisitte meiltä jotakin, joka on todella merkittävää ja tärkeää.’

”Palasimme tuona yönä kotiin noin kello 1.30, mutta Sadlerien huonekunnassa ei nyt nukuttu. Valvoimme loppuyön keskustellen ja muotoillen kysymyksiä esitettäväksi seuraavassa kontaktissa.

”Nyt minun on palattava taaksepäin ja kerrottava, että olin muutamaa kuukautta aiemmin tehnyt luentomatkan Kansasin yliopistoon ja siellä ollessani kirjoitin kirjeen pojalleni Billille ehdottaen, että koska emme juurikaan käyneet kirkossa, vaikka kirkkoissa usein puhuimmekin, olisi mielestäni hyvä ajatus, jos hän ja hänen äitinsä harkitsisivat kutsuvansa säännöllisesti sunnuntaisin iltapäiväteelle parikolmekymmentä ystäväämme, joiden kanssa voisimme keskustella uskonnosta tai mistä tahansa muusta molemmiin puolin kiinnostavasta aiheesta, ja että ehkä minä voisin alustaa pikku esitykselläni kunkin keskustelutilaisuuden.

”Kun puoliltapäivin seuraavana sunnuntaina palasin kotiin, totesin tohtori Lenan ja Billin jo toimineen ehdotukseni mukaan, ja meidän oli määrä ottaa tuona iltapäivänä vastaan kolmisenkymmentä ihmistä. Tämä tapahtui muistini mukaan noin 1. lokakuuta 1923 [Huom. kontakti oli alkanut jo vuonna 1908, toisin sanoen 15 vuotta aiemmin].

”Tuo hetki sitten kuvailemani tapahtuma, jolloin meidät haastettiin esittämään merkityksellisiä kysymyksiä, sattui noin kuukautta myöhemmin, marraskuussa [1923]. Pienen sosietettimme, jota aloimme pian sen jälkeen kutsua Foorumiksi, jotkut jäsenet pysyivät, enkö kertoisi heille joistakin kokemuksistani normaalista poikkeavan psykologian alalla. Koska meitä ei ollut kielletty puhumasta ilmiöstä, jota olimme olleet todistamassa, kerroin heille kohtaamisestani tämän nukkuvan subjektin kanssa ja niistä omituisista viesteistä, joita hänen kauttaan saimme, ja sanoin heille myös, että meidät oli haastettu esittämään todellisia kysymyksiä.

”Päästyäni tähän kohtaan, mieleeni juolahti äkkiä, että miksemme käyttäisi hyväksi tämän ryhmän palveluja kysymyksiä laatiessamme, ja niinpä kehotin heitä auttamaan meitä sanomalla: ’Tulkaa takaisin ensi sunnuntaina mukananne kaikki ajateltavissanne olevat syvälliset kysymykset, jotka liittyvät Jumalaan ja maailmankaikkeuteen, ja otan sitten selvää, kykenevätkö kyseiset älylliset olennot vastaamaan niihin.’

”Seuraavana sunnuntaina ryhmä saapui mukanaan yli neljätuhatta kysymystä. Tohtori Lena ja minä vietimme useita päiviä niitä lajitellen ja luoki-

tellen. Sen jälkeen ne olivat valmiina, ja toivoimme tilaisuutta ’paljastaa’ näiden korkeampien älyllisten olentojen ’petkutus’. Olimme omasta mielestämme ’valmiita iskemään’.

”Kului muutama viikko eikä mitään tapahtunut. Luulimme jo saaneemme heidän konseptinsa sekaisin, kun taas eräänä aamuna kello 6 puhelin soi. Miehen vaimohan se siellä: ’Tulkaa pian’, tämä sanoi. ’Mitä on tapahtunut’, kysyin, ’vieläkö hän nukkuu?’ ’Nukkuu, nukkuu, mutta nyt ei ole siitä kysymys’, vaimo vastasi. ’Tulkaa ystävällisesti tänne. Kiireesti!’

”Olimme vaatteissa nopeasti kuin vapaapalokuntalaiset ja kiirehdimme henki kurkussa paikalle. Vaimo johdatti meidät miehensä työhuoneen pöydän ääreen ja poimi käteensä mittavan, 472-sivuisen käsikirjoituksen, joka oli kirjoitettu miehen käsialalla. Sanoin: ’Mistäs tämä putkahti?’ Vaimo vastasi: ’En tiedä. Yöllä hän piti nukkuessaan kummallista ääntä ja herätti minut, ja näin sen tällä pöydällä.’ Sanoin: ’Onko hän poistunut vuoteesta?’ Vaimo sanoi: ’Tietääkseni ei. En ymmärrä, miten hän olisi voinut poistua vuoteesta herättämättä minua, eikä hän ole vieläkään hereillä.’ Sanoin: ’Onko tämä hänen käsialaansa?’ Hän sanoi: ’On kyllä. Mutten ymmärrä, miten hän on voinut sen kirjoittaa.’

”Silmäilin käsikirjoitusta ja näin suureksi hämmästyksekseni, että se oli vastaus kaikkiin kysymyksiin, jotka olimme itse tai jotka Foorumi-ryhmämme oli laatinut. En malttanut odottaa pidempään. Vein paksun käsikirjoituksen makuuhuoneeseen ja herästin subjektin. Sanoin: ’Tiedätkö, mitä olet nukkuessasi puuhannut?’ Hän vastasi: ’En ole tehnyt mitään.’ Sanoin: ’No oletpahan. Katsopa tätä. Eikö tämä ole sinun käsialaasi?’ Hän tuijotti käsikirjoitusta. ’Se on käsialaani’, hän tunnisti, ’mutta en ole kirjoittanut sitä.’

”Arvioin, että normaalin ihmisen olisi pitänyt kirjoittaa suurinta mahdollista vauhtia seitsemästä kahdeksaan tunnin ajan kyetäkseen edes jäljentämään sen, mitä oli kirjoitettu, ja käsiteltävä aihe oli niin syvällinen ja kuitenkin niin älyllisesti esitetty, että tiesin, ettei ihminen sellaiseen pysty eikä kykene. Soitin [otto]tyttärelleni [Christylle] ja käskin hänen tuoda heti laitteen, jolla mitataan lihasväsymystä. Järkeilin, että jos mies oli fyysisesti kirjoittanut tämän kaiken, se näkyisi hänen oikean käsivartensa väsymyksenä. Laitte ei kuitenkaan rekisteröinyt minkäänmääräistä väsymystä.

”Veimme paperit kotiimme ja kirjoitutumme ne koneella puhtaaksi. Ne käsitelivät Universaalista Isää, Korkeinta Olentoa, keskus- ja superuniversumeja ja Paratiisin Saarta. Oli ikimuistettava tilanne, kun ilmestyin Foorumi-ryhmän eteen sanoen: ’No niin, meillä on nyt sitten vastaukset kysymyksiimme.’ Ja ryhmäläiset istuivat kunnioituksen val-

lassa ja sanattomina, kun luimme paperit heille. Muuta ei tarvittu. Kyseisten paperien lukeminen johti satoihin ja tuhansiin lisäkysymyksiin, ja pape-reita alkoi tulla samaan tahtiin. Panimme merkille, että toisella puolella näytti olevan järjestäytynyt ryhmä korkea-arvoisia älyllisiä olentoja, jotka olivat valmistautuneet esittämään meille hämmästyttävän kertomuksen universumista lähtien Jumalasta, Universaalista Isästä, ja päätyen ihmisluodun alkuperään – ihmiseen itseensä – ja hänen perimmäiseen kunniaakkaaseen päämääräänsä ajan ja avaruuden tuolla puolen.

”Tätä jatkui seitsemästä kahdeksaan vuotta, kunnes paperien (lukujen) ensimmäiseksi laitokseksi arvioimamme esitys oli saatu päätökseen. Tuohon aikaan Foorumi sai ensimmäisen suoraan omille jäsenilleen osoitetun viestin, jossa näitä neuvottiin, että koska heidän tietämyksensä oli nyt laajentunut, heidän tulisi olla halukkaita esittämään älykkäämpiä kysymyksiä, ja että mikäli heitä sellainen haluttaisi, nämä korkea-arvoiset älylliset olennot tarkistaisivat ja korjaisivat täydelleen koko valtaisan käsikirjoituksen, kunhan foorumilaiset ryhtyisivät uusintalukemiseen.

”Kaksi tai kaksi ja puoli vuotta sitten tämä työ saatiin päätökseen, ja luulimme taas kaikki, että käsikirjoitus olisi vihdoin valmis, mutta meille kerrottiin tällä kerralla, että ne maailmantapahtumat, joita varten tämä ilmoitus oli suunniteltu, olivat nopeasti kulminoitumassa (tämä tapahtui vuonna 1939, useita kuukausia ennen kuin Hitler aloitti hyökkäyksensä Euroopan maita vastaan), ja aloimme ymmärtää, että tästä ilmoituksesta vastuussa olevat halusivat saattaa sen julkisuuteen vasta toisen maailmansodan jälkeen.

”Edellisellä kerralla kului yli vuosi taivaalliseen oikeudenkäyntiin kirkkojen enkeleiden ja keskiväliolento a-b-c:n ja hänen esikuntansa välillä, viimeksi mainitut kun halusivat kertoa täysimääräisenä tosikertomuksen Jeesuksen elämästä. Lupa siihen vihdoin myönnettiin, ja saimme 75 lukua, joissa esitetään ensimmäinen yksityiskohtainen ja laajamittainen selvitys Kristuksen elämästä maan päällä syntymästä kuolemaan, puolitoista kertaa laajempaa kuin Vanha ja Uusi testamentti yhteensä.

”Tämä kirja on lopulta määrä julkaista ilman, että kukaan ihmispersoonallisuus siihen millään tavoin liittyisi, eikä mitään tekijää sille osoiteta. Kyseiset korkea-arvoiset olennot ovat kieltäytyneet käyttämästä omaa nimeään ja yksilöivät vain sen, mihin universumiolentojen luokkaan he kuuluvat. Meitä, jotka ihmisten joukosta olemme olleet alusta saakka tekemisissä tämän ilmiön kanssa, on elossa enää muutama, ja kun me kuolemme, tieto siitä kuolee kanssamme. Sen jälkeen tämä kirja tulee olemaan suurena hengellisenä mysteerinä, eikä kukaan ihminen tiedä, millä keinoin se ilmaantui.”

LIITE 2

Suunnitelma merkittävimmässä lehdissä julkaistavaksi kokosivun ilmoitukseksi (Sherman näki tämän unessa 28.8.1942.)

Menneisyyden lukemattomina aikakausina maan päällä ei ole koskaan ennen tapahtunut mitään tämänkaltaista.

Koskaan ennen ei ihmisen kehittyvä sielu ole joutunut kasvokkain universumia koskevien ilmoitettujen totuuksien kanssa.

Koskaan ennen ei Jumala ole suoraan ja **painetun** sanan kautta puhunut luodulle eli ihmiselle.

Kun Jeesus ristiinnaulitsemisensa jälkeen jätti tämän maailman eli Ristin Maailman, hän ei jättänyt jälkeensä mitään kirjoituksia.

Tuntemanne Raamattu on näin ollen Jumalan sanaa ja kertomus hänen Luoja-Pojastaan sellaisina kuin muinaisuuden profeetat ovat ne ilmoittaneet.

Mutta nyt tätä alkamassa olevaa uutta aikakautta varten ihmiselle tulee taivaallisten olentojen muodostaman ilmoituskomission toimesta uusi ja **laajempi** ilmoitus!

Nyt tämä planeetta ja kaikki sillä elävät ihmisolennot tulevat kokemaan uuden hengellisen herätyksen.

Ei uuden uskonnon muodossa! Vaan KIRJANA, jonka on määrä laajentaa ja selkeyttää ja vahvistaa kaikissa uskonnoissa piilevää Totuutta ja joka on osoitettu kaikille, kaikkia uskontoja tai ei mitään uskontoa tunnustaville ihmisille.

URANTIA, sen maailman oikea nimi, jolla elät, on vain yksi MILJARDEISTA **asutuista** maailmoista.

Tämän Universumin Arkkitehdit, jotka toimivat Jumalalta, Universaalista Isältä, saamansa valtuutuksen nojalla, suunnittelivat ja loivat sen maailman ajanlaskutavan mukaan miljardeja vuosia sitten.

Kun kaikki oli valmista, muuan erityinen olentoryhmä, joka tunnetaan Universumin Elämänkantajina, toi ensimmäiset elämänmuodot tälle planeetalle ja kotiutti ne tänne.

Ja esi-isällemme – alkukantaiselle ihmiselle – annettiin lupa kehittyä ja aloittaa omatahtoinen, Jumalaa etsivä nousunsa vaatimattomimmista lähtökohdista korkeimpiin mahdollisiin universumipäämääriin maailmoissa, jotka ovat kuolemaksi kutsumamme tilan tuolla puolen.

Koko tämä ihmetystä ja kunnioitusta herättävä, väärentämätön kertomus sisältyy tähän nykypäivien ilmoitukseen nimeltään

URANTIAN KIRJA !

Tiede ei korvaa uskontoa

Tiede tutkii, miten luonto toimii ja keksii sitten uusille ilmiöille nimet. Tiede löytää luonnonlait testaamalla ja todistusketjujen avulla. Tieteessä kaikki todistetaan toisen jo aiemmin todennetun asian tai menetelmän avulla, koska seurauksia ei voi olla ilman syytä. Jos tällaisessa ketjussa uskalletaan johdonmukaisesti mennä ihan loppuun asti, niin päädytään aina Jumalaan. Eli sellaiseen syyhyn, jolla ei ole alkusyytä. Ateisti yrittää kiemurrella ulos tästä loogisesta ongelmasta keksimällä tälle alkusyyille uuden nimen kuten alkuräjähdyks.

Nykyisen tieteellisen käsityksen mukaan 14 miljardia vuotta sitten universumin kaikki materia, energia, elämä ja henget olivat pakkautuneena nupineulan päätä pienempään tilaan. Tieteelliset totuudet voivat kuitenkin muuttua, koska nytkin yli 99 prosenttia tästä totuudesta on vielä löytymättä. Kuitenkin, vaikka kuvamme maailmasta koko ajan muuttuu ja tarkentuu, niin kaikkien tieteellisten polkujen päästä löytyy aina Jumala, nyt ja aina.

Kauneutta, viisautta, oikeudenmukaisuutta ja rakkautta ei voida mitata vaa'alla eikä millään fyysikaalisella tai kemiallisella mittarilla. Ne eivät myöskään reagoi materiaan tai energiaan. Ihmisessä oleva henki tekee ne kuitenkin näkyviksi. Olemme siis puhtaita henkiolentoja, jotka on lukittu väliaikaisesti ruumiiseemme. Hengen olemassaolon huomaa, kun katsoo toista silmiin ja kuuntelee mitä hänellä on sanottavana. Se ei ole materian ääni.

Tiede ei ota kantaa ihmisen hengelle täysin olennaiseen kysymykseen, mikä on oikein ja mikä on väärin; sen sijaan uskonto etsii vastauksia näihin kysymyksiin. Oikean tieteen tunnistaa siitä, että se etsii rohkeasti "huhua"-tiedon seasta niitä asioita ja ilmiöitä, mitkä ovat totta. Tieteen avulla voimme parantaa ruumiimme hyvinvointia. Oikean uskonnon taas tunnistaa siitä, että se tekee ihmisen ja hänen lähim-

mäisensä hengen ja mielen onnelliseksi.

Elämämme ja maailmamme on tarkkaan suunniteltu tällaiseksi kuin se nyt on, jotta voisimme tehdä vapaan valinnan uskon ja ateismin välillä. Emme voisi tehdä vapaata valintaa, jos Jumalan tai korkeamman voiman olemassaolo voitaisiin tieteellisesti jollakin tavoin todistaa.

Ateismissä ja skeptismissä tarvitaan paljon enemmän sokeaa uskoa kuin uskossa Jeesukseen, koska tiede ei voi todistaa, että Jumalaa ei olisi olemassa. Sen sijaan luterilainen, ortodoksi, islamilainen tai juutalainen voivat olla täysin varmoja Jumalan olemassaolosta, koska he eivät perusta uskoaan tieteelliseen todistusaineistoon vaan mielessämme olevaan Jumalan Suuntaajaan.

Tieteellisen tai uskonnollisen totuuden etsiminen edellyttää rohkeutta. Totuutta on vaikea löytää, jos ei ensin uskalla tutkia tabuja ja kaikkia epäilyttäviksikin leimattuja tietolähteitä. Totuus ei riipu tippaakaan siitä, kuka sen sanoo tai missä kirjassa tai ismissä se on esitetty, vaan siitä, miten asiat todella ovat. Meidän kannattaa kuunnella järkemme ja omantuntomme ääntä.

Urantia-kirja tarjoaa tieteellisesti, älyllisesti ja henkisesti kestäväällä pohjalla olevan kertomuksen siitä, mistä me olemme tulossa, miksi maailmamme on tällainen ja mihin me olemme menossa. Tämän voi jokainen omakohtaisesti todeta tutustumalla ennakkoluulottomasti kirjan sisältöön ja vertaamalla sitä muihin tarjolla oleviin selityksiin.

Kaksituhatta vuotta sitten pelkurit huusivat: ”Barabbas vapaaksi ja Jeesus ristille.” Moni voi kuvitella, että tämä ei koske meitä, mutta lähdön hetkellä tämä sama valinta on kuitenkin meidän jokaisen edessä.

Antti Roine

Ulvila 30.12.2004

Muistosat

Eräs suomalaisen Urantia-liikkeen tärkeistä varhaisvaikuttajista on siirtynyt tästä elämästä kohti ikuisuutta.

Hän on **Aili Nurmiaho**, joka yhtäkkiä otettiin pois joulukuun 2. päivänä kotonaan Mäntsälässä sattuneen kaatumisen seurauksena. Aili oli kesällä täyttänyt 90 vuotta ja oli loppuun asti mieleltään virkeä ja asioista laajalti kiinnostunut.

Ylioppilastutkinnon jälkeen Aili Nurmiaho työskenteli useita vuosia pankin palveluksessa Jyväskylässä. Hänen puolisonsa kaaduttua sodassa hän siirtyi sodan jälkeen Helsinkiin, jossa hän eläkeikään asti toimi valtiovarainministeriön budjettisihteerinä.

Ailissa yhdistyi harvinaisella tavalla laaja-alainen hengellinen ja älyllinen kiinnostus ja lahjakkuus. Niinpä kun George Adamskin kirja ”Olen ollut lentävällä lautasella” ilmestyi vuonna 1962, hän myös heti kiinnostui siitä ja liittyi juuri perustettuun Interplanetistit-seuraan. Hän toimi seuran Vima-na-lehden päätoimittajana 1960-luvulla useamman vuoden ajan. Hänen aikanaan lehden painos kohosi peräti 1 500 kappaleeseen.

Englanninkielisen *Urantia-kirjan* rantauduttua Suomeen ja Interplanetistien joukkoon v. 1965 Aili oli kirjan aivan ensimmäisiä tilaajia. Kun talkoovoimin tehty käännös- ja monistustyö alkoi v. 1968, Aili huolehti harastelijakääntäjien kirjavan suomen kielen koordinoimisesta, kunnes koko kirja oli v. 1975 saatu monistemuotoon. Vielä kauan senkin jälkeen Ailia tarvittiin, kun käännöstä muokattiin ja käännettiin uudestaan lopulliseen kirja-asuun. Aililla oli harvinaisen selkeä suomen kielen taju, ja hänen monisteversion ilmaisujaan on ihailtu kauan senkin jälkeen, kun teksti ilmestyi kirjana.

Aili oli tyypillinen vaatimaton ja työteliäs vanhan kansan edustaja, joka oli sopeutunut hyvin nykyaikaan. Hänen omakohtainen hengellinen elämänsä heijastui helppoutena ystävystyä erilaisten ihmisten kanssa. Hänen omat lapsenlapsensa olivat tietysti hänelle rakkaat, mutta hän oli myös monen muun ihailtu ja kaivattu Mummi. Hänen kontaktiverkkonsa eri tavoin hengestä kiinnostuneiden piirissä oli laaja, ja hän toimi loppuun saakka monen inspiroivana keskustelukumppanina.

Joel Rehnström

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät 10. - 12.6.2005

Hauholla Lautsian lomakeskuksessa

Teema: EDISTYS

*Ettekö voisi edistyä käsityksessänne Jumalan toimista ihmisen suhteen sellaiselle tasolle, että tunnistaisitte maailman-
kaikkeuden tunnussanaksi sanan **edistys**? [54:5]*

*Ihmiselämän korkein arvo koostuu arvojen kasvusta, edistymisestä merkityksissä sekä näiden molempien kokemusten
kosmisen keskinäisriippuvuuden oivaltamisesta. Ja tällainen kokemus on yhtä kuin jumalatietoisuus. [1097:3]*

Alustava ohjelma: (Muutokset mahdollisia)

Perjantai 10.6.2005

- 18.00 – 19.00 Saapuminen Lautsian lomakeskukseen, majoittuminen. Iltaapalaa saatavilla.
18.30 – 19.00 Hallituksen kokous
19.00 – Suomen Urantia-seura ry:n vuosikokous

Lauantai 11.6.2005

- 07.00 – 11.00 Aamu-uinti ja sauna uimalassa
07.30 – 08.50 Aamiainen majoittuneille
09.00 – Kokoontuminen Kartanon saliin
09.05 – 09.15 Aamunavaus
09.15 – Kesäpäivien avaus
09.25 – 09.45 Ihminen kokemuksellisesti edistyvä luotuna ja
09.45 – 10.05 Henkiapu ihmisen edistymisessä
10.05 – 11.45 Ryhmätyöt edellisistä aiheista ja purku
11.45 – 12.45 Lounas
12.45 – 13.20 Mielen edistyminen filosofian kentässä Urantia-kirjan näkökulmasta. *(Turun lukuryhmä)*
13.20 – 15.00 Pienryhmäkeskustelut ja yhteiskeskustelu
15.00 – 15.30 Kahvi- ja teetauko
15.00 – 15.20 Väliohjelmaa / mahdollisia tiedotuksia / uutisia
15.20 – 15.45 Luovuus ja edistyminen *(Sope Ryhänen)*
15.45 – 16.45 Pienryhmät
16.45 – 17.45 Päivällinen
17.45 – 18.30 Pienryhmätyöskentelyn purku / yhteiskeskustelu
18.30 – 18.45 Ulkoilua
19.00 – 20.30 Rantasaunat
20.30 – Mahdollisesti iltaohjelmassa paneeli sivuten päivien tematiikkaa. Iltaapala ja yhdessäoloa joko paneelin merkeissä tai vapaasti.

Sunnuntai 12.6.2005

- 07.00 – 11.00 Aamu-uinti ja sauna uimalassa
08.00 – 09.10 Aamiainen
09.15 – 09.25 Aamunavaus
09.25 – 09.50 Päätöksenteko ja sivilisaation edistyminen
09.50 – 11.45 Ryhmätyöt ja purku
11.45 – 12.45 Lounas
12.45 – 13.00 Tauko
13.00 – 13.40 Arvojen edistyminen ikuisessa tulevaisuudessa *(Raimo Ala-Hynnälä)*
13.40 – 14.00 Yhteiskeskustelu edellisestä aiheesta
14.00 – 14.15 Kesäpäivien yhteenveto ja yleisökeskustelu
14.15 – Lähtökahvit ja -teet
– 15.00 Tilaisuus päättyy.

MAJOITUS- JA RUOKAILUVAIHTOEHDOT

Paketti perjantai-illasta sunnuntai-iltapäivään sisältäen majoituksen suihkuttomassa 2 hengen huoneessa, edellä mainitut ruokailut ja kahvit, kokoustilan sekä saunan: **111 euroa/henkilö**.

Paketti lauantain lounaasta sunnuntai-iltapäivään sisältäen majoituksen suihkuttomassa 2 hengen huoneessa, kokoustilan, saunan sekä seuraavat ruokailut: lauantaina lounas, iltapäiväkahvi ja iltapala sekä sunnuntaina aamiainen, lounas ja iltapäiväkahvi: **79 euroa/henkilö**.

Yhden hengen huoneista ei lisämaksua. Myydään varausjärjestyksessä niin paljon kuin riittää. Suihkullisesta huoneesta lisämaksu 10 euroa/vrk/henkilö.

Lauantain päiväpaketti, johon sisältyvät aamiainen, lounas, iltapäiväkahvi, päivällinen, iltapala, kokoustila ja sauna: **40 euroa/henkilö**.

Sunnuntain päiväpaketti, johon sisältyvät aamiainen, lounas, iltapäiväkahvi ja kokoustila: **20 euroa/henkilö**.

MAKSUT: Kurssikeskuksen vastaanottoon.

ILMOITTAUTUMINEN

Kesäpäiville tulevia pyydetään ilmoittautumaan sitovasti viimeistään 15.5.2005:

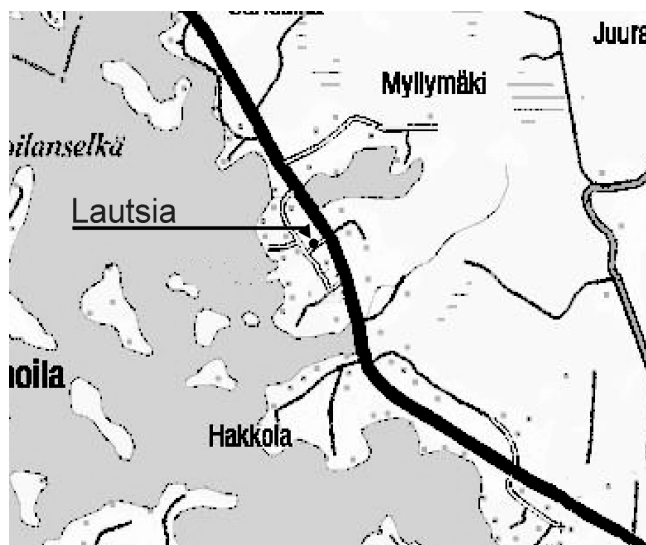
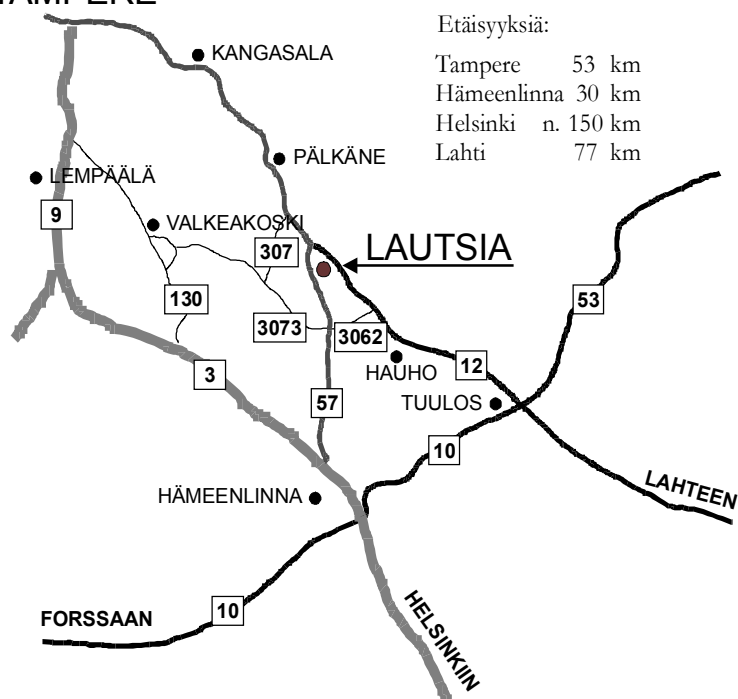
Erja Kalenius
Heinänpesäntie 5
33680 TAMPERE
040 705 5572
e.kalenius@jippii.fi

Paula Mannerjoki
Luostarinkatu 31 B 25
21100 Naantali
040 735 0025
paula.mannerjoki@dnainternet.net

Peruutusehdot: Mahdolliset peruutukset tulee tehdä viimeistään 2 viikkoa ennen tulopäivää eli perjantaina 27.5. Tämän jälkeen lomakeskus laskuttaa sovitusta hinnasta 30 % henkilöltä, paitsi sairastapauksissa, jolloin on esitettävä lääkärintodistus.

Ajo-ohje ja kartta: Osoite: Lautsiankuja 20, 14700 HAUHO. **TERVETULOA KESÄPÄIVILLE !**

TAMPERE

Ja lopussa Jumala loi Urantian – planeettamme

(LUKU 57, URANTIAN ALKUPERÄ)

Urantia-kirjan tarkoitus on koordinoida uskonto, filosofia ja tiede. Jeesuksen aikana Palestiinas- sa tähtitieteen harjoittaminen oli tiettävästi olema- tonta. Niinpä hän opetti vertauksin. Nykyään elävät tähtitieteilijät ovat lausuntojensa perusteella pikem- minkin ateisteja kuin edes kristittyjä. Vai koskeeko tämä mahdollisesti vain suomalaisia? Tähtitieteestä on pitkä matka kosmologiaan, kuten kirjamme tie- tää kertoa.

Planeettamme järjestysnumero asuttujen planeet- tojen sarjassa kirjoitetaan luvulla 5 342 482 337 666. Käsittämätön luku, johon sisältyy käsittämätön määrä elämää. Kaikki alkoi siitä, kun 987 000 000 000 vuotta sitten muuan vahvuuden apulaisorganisoiija ja tuol- loin Orvontonin sarjaan kuulunut tarkastaja numero 811 307, joka matkusti Uversan (Linnunradan pää- maja) ulkopuolella, raportoi Päivien Muinaisille, et- tä avaruuden olosuhteet olivat suotuisat aineellistu- misilmion alkuun panemiselle tietyssä Orvontonin silloisen itälohkon sektorissa.

900 000 000 000 vuotta sitten superuniversu- mimme Orvonton myönsi luvan, joka valtuutti lä- hettämään yhden vahvuudenorganisoiijan ja yhteys- esikunnan tarkastajan numero 811 307 aiemmin osoittamalle alueelle. Tästä luvasta tehty merkintä osoittaa, että vahvuudenorganisoiija esikuntineen oli jo lähtenyt pitkälle matkalleen.

875 000 000 000 vuotta sitten panttiin asianmu- kaisesti alulle suunnaton Andronoverin tähtisumu 876 926. Tarvittiin vain vahvuudenorganisoiijan ja yhteysesikunnan läsnäolo sen energiapyörteen ai- kaansaamiseksi, josta lopulta kasvoi tämä valtava avaruuden sykloni. Tällaiset tähtisumupyörteet al- kuun saatettuaan elävät vahvuudenorganisoiijat yk- sinkertaisesti poistuvat suorassa kulmassa keskuk- sensa ympäri pyörivän kiekon tasosta, ja siitä het- kestä lähtien energian luontaiset ominaisuudet ta- kaavat tällaisen uuden fyysisen järjestelmän edisty- vän ja järjestyneesti sujuvan kehityksen. (Aineen massa on Keskussaarta eli Paratiisia lukuun otta- matta universumeissa kaikkialla sama.)

Andronoverin tähtisumusta alkunsa saaneiden aurinkojen ja aurinkokuntien kokonaismäärä oli 1 013 625. Aurinkomme numero on 1 013 572. Olemme siis kehitykseltämme jälkijättöisiä: aurinko- kuntamme on 54:s lopusta lukien. Ei siis ihme, jos täällä päin avaruuden ”turistit” kävisivät meitä töl- listelemässä. Planeettamme Urantian jälkeenjäänei- syyss tuki johtuu myös siitä, että noin 200 000 vuotta

sitten planetaarisessa kapinassa kaikki virtapiirit muualle katkaistiin. Sen lisäksi, että tämä on elämän kokeiluplaneetta, tämä on myös eräänlainen eristys- vankila, jonka asukkaille meille ylhäältä annetun tie- don valossa tarjoutuu mahdollisuus edes hieman muuttua, jotta voisimme suhtautua tähtitieteilijöihin, jotka ovat tulleet seuraamaan tältä erinomaiselta nä- köalapaikalta ulkoavaruuden laitamilla, 400 000 va- lovuoden päässä tapahtuvaa mahtavaa universumi- näytelmää: ensimmäisen ulkoavaruustason synty- mää.

Mitä ufoihin tulee, muuttolinnutkin osaavat pit- kiltä matkoiltaan tullessaan suunnistaa joka vuosi synnyinpesälleen. Miksi? Tiedossa on, miksi, mutta se ”tiede”, jota harjoitamme, ei salli poikkeamia aja- tustavasta, joka on niin sanottua ”bongaamista” eli laskimen räpläämistä.

”Kyllä Jumala merimiestä auttaa, mutta merimie- hen on itse soudettava”, sanoo sananlasku. Juma- luudet tietävät kaikki asiat jo ennakolta. Määrän- päämmekin on annettu, ja näillä karikkoisilla vesillä luotsejakin tarvitaan. Lähetimme aikoinaan luotai- men kauas ”ulkoavaruuteen”, jotta siellä majaan- ssa pitävä korkeampi äly antaisi meille neuvoja, miten tässä ahdingossa menettelisimme. Odottelemme kai vieläkin, vastaako Tao Seti. ”Tao Seti” vastasi anta- en ohjeita, joiden valmisteleminen aloitettiin jo edel- lisen vuosisadanvaihteen aikoihin. Pulmana oli, ke- nelle ja kuinka. Niin asiakirjat kertovat. Nyt tuo viesti – todellakin pellinpalloille eli painolaatoille kir- joitettuna – on kaikkien halukkaiden luettavissa jopa suomen kielellä internetin sivulla www.urantia.fi. On se muillakin kielillä ja ainakin kirjan muodossa. Ja käännöstyö jatkuu.

Kirjoitin aikoinaan Heijasteeseen (3/88) aiheesta ”Mitralaisuuden vaikutus kristinuskoon”. Hengel- lisesti emme ole juurikaan noista ajoista muuttuneet. Esittelemme ylpeinä jotakin Taivallahden kivirau- niota, joka on kuin kopio alkuaikojen mitralaisesta temppeleistä maan alla. Moderni versio ja kauniskin koruttomalla tavallaan. Kun uskonnosta tulee tiede, se on käynyt tiensä loppuun ja sen nimeksi on an- nettu teologia.

Mutta uusi ilmoitus on annettu, ja uusi aika koit- taa niille, jotka haluavat sen vastaanottaa ja elää sitä. Konservatismi on humusta, jossa edistyksen kukka- set kasvavat.

Pentti Niiranen

Kutsu

Urantia-kirjan Lahden opintoryhmän järjestämään teemapäivään

Ilmoitus, ilo ihmisille

lauantaina 9. huhtikuuta 2005
Harjulan Minnan (ent. Vuokon) kahvilassa
(Harjulankatu 7. Lahti)

Ohjelma

09.30 – 09.50	Tulokahvi		
09.50 – 10.00	Avaus	Kalervo Juntunen Lahden opintopiiri	Aiheet käsitellään lyhyen alustuksen jälkeen pienryhmissä, ja sen jälkeen kokoonnutaan yhteisesti keskustelemaan kunkin kokemuksen pohjalta.
10.00 – 11.30	Miten ymmärrän lähetystehtävän	Alustaja Doris Ignatjev Porvoo	Ilmoittautuminen tapahtuu maksamalla osallistumismaksu 15 euroa (sisältää ruoan ja kahvit) viimeistään maanantaina 4.4.2005 tilille NORDEA 237121-16628.
11.30 – 12.30	Lounas		
12.30 – 14.00	Ilmoituksen tarkoituksen muuttuminen	Alustaja Jorma Salojärvi Kauklauden opintopiiri	Tiedustelut (mm. erityisruokavaliot): Yhdyshenkilö Kalervo Juntunen, puh. 044 078 4155; (03) 787 2302
14.00 – 14.30	Kahvi		
14.30 – 16.00	Totuuden Henki tänään	Alustaja Kalervo Juntunen Lahden opintopiiri	LAHDEN OPINTORYHMÄ
16.30	Tilaisuus päättyy.		

Suomen Urantia-seura r.y:n kirjasto

(Kirjat ovat seuran tiloissa Meritullinkatu 13, Helsinki.)

Urantia-kirja , pieni	(2 kpl)	
Urantia-kirja , iso	(1 kpl)	
Urantia-kirja hakemisto	(2 kpl)	
The Urantia Book , pieni	(1 kpl)	
The Urantia Book , iso	(4 kpl)	
Concordex of the Urantia Book		Bedell, Clyde
A Study of the Master Universe		Sadler, William S. Jr.
Appendices to a Study of the Master Universe		Sadler, William S. Jr.
Study Aids for Part IV of The Urantia Book		Renn, Ruth E.
An Artist's Conception of the Master Universe		kartta
Maps Illustrating the Life and Travels of Jesus		kartta
Urantia Raamatu Index		Söber, Peep
Index to The Urantia Book		

HALLITUS JA KOMITEAT

Tapio Talvitie, puheenjohtaja Makaksentie 10, 02750 ESPOO. Puh. (09) 505 4845 tapio.talvitie@kolumbus.fi

Reijo Hamari, varapuheenjohtaja Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU. Puh. (08) 342 046; 040 502 6604
Faksi (08) 555 5437 reijo.hamari@luukku.com

Helena Juola, sihteeri Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO. Puh. (09) 884 9783; 050 530 7785
helena.juola@kolumbus.fi

Tapio Pulli, rahastonhoitaja Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA. Puh. (02) 454 4927 tapio.pulli@kolumbus.fi

Hanna Holopainen, jäsenkomitean pj. Linnankatu 47 A 41, 20100 TURKU. Puh. (02) 237 3073;
040 763 0917 h.anna.h@luukku.com

Jäsenet:

Helinä Harju (09) 701 7413

Tuula Parviainen (03) 674 3226

Pekka Nurmela 0400 803 478

Martti Vanninen, julkaisukomitean pj. Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO. Puh. (09) 809 2160;
040 727 8714 martti.vanninen@kolumbus.fi

Jäsenet:

Maija Heikkilä (09) 323 4147

Seppo Niskanen (09) 694 7989; 040 526 8283

Leena Kari (09) 445 883

Jouni Nurmi (09) 755 5070

Kalevi Krekilä, koulutuskomitean pj. Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ. Puh. (03) 367 7038;
050 595 1942

Jäsenet:

Raimo Kujala (03) 373 8656; 040 586 4154

Anja Vuori (02) 822 3043

Pertti Leinonen (09) 852 1992

Rauni Välikangas (016) 356 0557; 040 7713732

Erja Kalenius, konferenssikomitean pj. Heinäinpesäntie 5, 33680 TAMPERE. Puh. (03) 378 9299;
040 705 5572 e.kalenius@jippii.fi

Jäsenet:

Kalevi Eklöf (09) 879 9474; 040 830 1200

Paula Mannerjoki 040 735 0025

Aimo Hiltunen 040 900 9005

Matti Tossavainen (09) 873 2255

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää kevätkaudella 2005 viisi esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15:00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

15.1.2005 **Pekka Siikala**

Urantia-kirjan ja sen sanoman levittäminen

12.2.2005 **Kalevi Eklöf**

Jatkoa energia-temaan

19.3.2005 **Raimo Kujala**

Ihmisen kasvun mahdollisuus *Urantia-kirjan* mukaan

16.4.2005 **Pentti Lehtelä**

Opetuslasten persoonallisuus, osa 3

14.5.2005 **Jyri Härkönen**

aihe avoin

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (email: seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, jonka yhteyshenkilönä on *Helena Juola*, puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 (s-posti: helena.juola@kolumbus.fi), kokoontuu joka toinen tiistai parittomina viikkoina klo 17.00 osoitteessa Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. Käsitellään kirjan toista osaa.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (9.1., 6.2., 6.3., 3.4.) os. Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (s-posti: joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklauden opintopiiri kokoontuu lauantaiaisoin klo 10.00, os. Erik Bassentie 1 (uusi nimi: Emil Halmeen tie 1), ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, puh. 0400 609 790 (s-posti: pentti.lehtela@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynniliä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 176 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038; 050 595 1942.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäntie 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046 tai 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24–26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (s-posti: anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaiaisoin klo 17.00 Rajja Vallaksen kotona osoitteessa Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Rajja Vallas*, puh. 040 536 0432.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Könntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.